

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Φύλλο 399 1,00 € Εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2015

Για την ενίσχυση και νίκη των αγώνων
Μια πραγματικά χρήσιμη επιλογή

**Στηρίζετε
ψηφίστε
Ο.Κ.Δ.Ε.**

Πολιτική
Οι μαφιόζικοι
εκβιασμοί των
αγορών

σελ. 6

ΚΙ.ΔΗ.ΣΟ.
Θρυμματίζονται τα
αστικά κόμματα

σελ. 12

Συνέδριο ΣΥΡΙΖΑ
Αναπαραγωγή
ενός αδιέξοδου
προγράμματος

σελ. 13

Διεθνή
Εκλογές στην
Κροατία και στη
Σλοβενία

σελ. 15

Η επίθεση στη Charlie Hebdo και τα γεγονότα στη Γαλλία

Η επίθεση στη Charlie Hebdo και όσα ακολούθησαν (δολοφονία δύο «τζιχαντιστών», νεκροί όμηροι) είναι μια τραγική υπενθύμιση του χάους όπου σήμερα βυθίζει τον πλανήτη η κρίση, βαρβαρότητα και σήψη του καπιταλιστικού/ιμπεριαλιστικού συστήματος. Μια σωστή τοποθέτηση των γεγονότων πρέπει να γίνει με κάθε δυσπιστία προς τον τεράστιο μηχανισμό των διεθνών ΜΜΕ, ασφυκτικά ελεγχόμενων απ' τους ιμπεριαλιστές.

Τα κίνητρα και η φύση του χτυπήματος δείχνουν τον βαθιά αντιδραστικό, σκοταδιστικό χαρακτήρα των «τζιχαντιστών» (ακραίων ισλαμιστών φονταμενταλιστών) – και τίποτα δεν μπορεί να δικαιολογήσει αυτή τη φονική επίθεση. Τίποτα όμως δεν μπορεί και ν' αθώσει τους νούμερο ένα εχθρούς και εγκληματίες κατά της ανθρωπότητας, τους δυτικούς ιμπεριαλιστές. Οι «τζιχαντιστές» είναι δικό τους δημιούργημα-Φρανκεστάιν. Τους χρηματοδότησαν και εξόπλισαν, για να προωθήσουν τα συμφέροντά τους (Συρία κ.α.), επιτρέποντάς τους να στρατολογήουν πάνω στην ταπείνωση των αράβικων μαζών απ' τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους.

Οι ιμπεριαλιστές μιλάνε για αποτροπή της «εξτρεμιστικής απειλής» στην Ευρώπη. Απύθμενη υποκρισία! Αυτοί φορτώνουν την καπιταλιστική κρίση στους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα, με βάρβαρα μέτρα που μας γυρίζουν εκατό χρόνια πίσω – τσαλαπατάνε τις δημοκρατικές ελευθερίες (π.χ. πρόσφατος νόμο-φίμωτρο στην Ισπανία) – συνεργάζονται με ό,τι πιο αντιδραστικό (π.χ. ναζί στην Ουκρανία) – επεμβαίνουν παντού στον πλανήτη, ειδικά οι γάλλοι ιμπεριαλιστές στην Αφρική.

Το εργατικό κίνημα δεν πρέπει να επιτρέψει σ' αυτούς τους εμπρηστές πολέμων να μιλάνε στο όνομα των λαών. Κάθε εναγκαλισμός μαζί τους, κάθε υπαναχώρηση στην «κοινή γνώμη» των ΜΜΕ, με πρόσχημα τον αποτροπισμό για τα θύματα, θα είναι μια μαχαίρα στα δικαιώματα, τις ελευθερίες, τους αγώνες των εργαζομένων και της νεολαίας. Ειδικά καθώς οι ιμπεριαλιστές θα αξιοποιήσουν αυτή την κατάσταση, για να απογειώσουν την στρατηγική εκφοβισμού, τα κύματα καταστολής και το ζοφερό αντιδημοκρατικό καθεστώς, που ολοένα εξαπολύουν ενάντια στους εργαζόμενους και τους λαούς.

Πιστοί σ' αυτή την εκστρατεία φόβου, ο Σαμαράς και τα αστικά/μνημονιακά κόμματα, που εν χορώ θρηνούν για να «δέσουν» την προεκλογική καμπάνια τους εκβιασμού και τρομοκράτησης του ελληνικού λαού. Η αθλιότητά του Σαμαρά έφτασε μέχρι ένα ανοιχτό ρατσιστικό, αντιμεταναστευτικό παραλήρημα.

«Όχι στο όνομά μας!» Η πάλη για πραγματική ειρήνη, σταθερότητα και ασφάλεια δεν περνάει μέσα απ' τις δήθεν «ευρωπαϊκές αξίες» (και μάλιστα της «χριστιανικής» Ευρώπης). Αλλά μέσα απ' την απόκρουση του ρατσισμού και της Ευρώπης-Φρούριο που δολοφονεί μετανάστες, της ισλαμοφοβίας και της «σύγκρουσης πολιτισμών» που καλλιεργούν οι ιμπεριαλιστικοί μηχανισμοί και τα ακροδεξιά μαντρόσκυλά τους. Μέσα απ' την σύγκρουση με τους ευρωπαίους καπιταλιστές/ιμπεριαλιστές, για να σταματήσουμε τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, που ταπεινώνουν έθνη και λαούς, για να χτίσουμε σχέσεις ισότητας και αλληλεγγύης. Για να επιβάλλουμε τις ελευθερίες μας ενάντια στην αντιδημοκρατική αναδίπλωση που επιχειρούν, ν' ανατρέψουμε τις αντεργατικές/αντιλαϊκές πολιτικές.

Να οργανώσουμε την αντίσταση Να οικοδομήσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε. & την 4η Διεθνή

Όλοι εμείς, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, βιώνουμε καθημερινά την απίστευτα σκληρή επίθεση του κεφαλαίου στα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, στις ατομικές ελευθερίες και την ποιότητα ζωής. Με την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών και των κοινωνικών αγαθών, την εμπορευματοποίηση/διάλυση των συστημάτων υγείας, παιδείας και κοινωνικής ασφάλισης. Τις φαραωνικές ανισότητες με τον ανεξέλεγκτο πλουτισμό μιας δράκας καπιταλιστών και χρυσοδάκτυλων της αγοράς χάρη στην υπερεκμετάλλευση και καταπίεση της εργασίας, στην λεηλασία της δημόσιας περιουσίας και των λαϊκών αποταμιεύσεων. Την καταπάτηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, τον εκφυλισμό των ηθικών, πνευματικών και πολιτιστικών αξιών και συνολικά την αποσύνθεση της οικονομίας και της κοινωνίας.

Όλοι εμείς, βλέπουμε την εξαθλίωση, την φτώχεια και την πείνα ν' απλώνονται παντού στον πλανήτη. Την παιδική εργασία, την εγκληματικότητα, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό να φουντώνουν. Τον πόλεμο και την καταστροφή του περιβάλλοντος να απειλούν την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Την αλόγιστη χρήση των ανθρώπινων και φυσικών πόρων από μια χούφτα πολυεθνικών/ διεθνικών επιχειρήσεων των ιμπεριαλιστικών χωρών, που επιβάλλουν με την βία τον Νεοφιλελευθερισμό, την Παγκοσμιοποίηση και την Νέα Τάξη Πραγμάτων, για την σωτηρία των κερδών τους και του συστήματός τους από την βαθύτατη κρίση του.

Όλοι εμείς πρέπει και μπορούμε να τους σταματήσουμε. Να βάλουμε τέλος στα αδιέξοδα του ατομισμού και της διαίρεσης. Να μετατρέψουμε με τους αγώνες και την αλληλεγγύη μας τα συνδικάτα και τους συλλόγους μας σε όπλα αντίστασης στον νεοφιλελευθερισμό, την εκμετάλλευση, την καταστολή, την καταστροφή του περιβάλλοντος, τον ρατσισμό και τον πόλεμο. Να πετάξουμε οριστικά την «αρχαία σκουριά»: σοσιαλδημοκράτες, σταλινικούς, ρεφορμιστές και γραφειοκράτες συνδικαλιστές. Όλους αυτούς, που αφού βίασαν ιδανικά και αξίες γενιών και γενιών για μια καλύτερη ζωή, σήμερα έχουν περάσει στο νεοφιλελεύθερο στρατόπεδο ή αναπαλαιώνουν τις πολιτικές της ταξικής συνεργασίας, της «κεντροαριστεράς», της «λαϊκής εξουσίας», που μας οδήγησαν σε τραγικές ήττες.

Όλοι εμείς πρέπει να κάνουμε μια τομή στην πολιτική μας. Να συγκρουστούμε με την λογική της αγοράς και του κέρδους στη βάση ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Να χτυπήσουμε το κακό στην ρίζα του, το κεφάλαιο, την Ε.Ε., τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπων από άνθρωπο, να κοινωνικοποιήσουμε τις επιχειρήσεις σ' όλους τους τομείς-κλειδιά της οικονομίας (τράπεζες, ενέργεια, μέσα μεταφοράς και επικοινωνίας). Να θέσουμε όλες τις μεγάλες επιλογές -ενέργεια, βιομηχανία, διατροφή, περιβάλλον, πολιτισμός- σ' ένα δημοκρατικό σχεδιασμό. Να αποδεσμεύσουμε την χώρα μας από την Ε.Ε. των καπιταλιστών, των κερδοσκόπων, του ρατσισμού και των τρομονόμων, του νεοαποικισμού και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Να ανατρέψουμε την κοινοβουλευτική δικτατορία του κεφαλαίου, να διαχωρίσουμε οριστικά από τις σταλινικές δικτατορίες των γκούλαγκ ή τα πρότυπα του «ανθρώπινου καπιταλισμού» της σοσιαλδημοκρατίας και της κεντροαριστεράς. Να εγκαταστήσουμε μια σοσιαλιστική κοινωνία στην χώρα μας και την Ε.Ε, που θα έχει στο κέντρο της τις ανάγκες του ανθρώπου, τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα, τις ατομικές ελευθερίες, τις ανθρώπινες, ηθικές και πολιτικές αξίες. Να εγκαθιδρύσουμε την εξουσία των εργαζομένων, που θα στηρίζεται σε όργανα άμεσης δημοκρατίας και αυτοδιαχείρισης, όπου τα δημοκρατικά, πολιτικά και ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες θα ξεπερνούν κατά πολύ, ποσοτικά και ποιοτικά, εκείνα ακόμη και των πιο ανεπτυγμένων αστικών δημοκρατιών.

Όλοι εμείς πρέπει να κάνουμε μια τομή στην πρακτική μας. Να στρατευτούμε στον αγώνα για να υπερασπιστούμε την εργασία, το βιοτικό επίπεδο, το δικαίωμα στην ζωή. Να βάλουμε τέλος στην βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού, στις πολιτικές των αστικών κομμάτων (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ) και του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού. Να παλέψουμε για την ενότητα του κινήματος μέσα στους αγώνες στη βάση της ταξικής ανεξαρτησίας. Να δημιουργήσουμε και να στηρίξουμε συσπειρώσεις αντίστασης και επιτροπές αγώνα σε κάθε σωματείο, σύλλογο, τόπο δουλειάς, σχολείο, σχολή, γειτονιά και κοινότητα. Να οικοδομήσουμε μια ισχυρή αντικαπιταλιστική δύναμη μέσα στο εργατικό/συνδικαλιστικό κίνημα και τα κοινωνικά κινήματα. Να χτίσουμε την δική μας μαζική εργατική, επαναστατική οργάνωση, πραγματικό εργαλείο στην πάλη μας για την σωτηρία από τους νεοφιλελεύθερους καπιταλιστές και ιμπεριαλιστές. Να στρατευτούμε στην υπόθεση της Ο.Κ.Δ.Ε. και του επαναστατικού μαρξισμού, στην οικοδόμηση του παγκόσμιου κόμματος της σοσιαλιστικής επανάστασης, την 4^η Διεθνή.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΗΣ Ο.Κ.Δ.Ε. (Νοέμβρης 2014 - Γενάρης 2015)

Μέχρι το τέλος του Γενάρη συνεχίζεται η ετήσια οικονομική εξόρμηση της Ο.Κ.Δ.Ε. Καλούμε όλους τους συντρόφους και τις συντρόφισσες, τους συναγωνιστές και τις συναγωνίστριες να συνεισφέρουν σ' αυτή την προσπάθεια. Μοναδική πηγή οικονομικής στήριξης της Ο.Κ.Δ.Ε. είναι οι εισφορές των μελών της και η ενίσχυση από συναγωνιστές και φίλους. Στηρίζομαστε αποκλειστικά στις δικές μας δυνάμεις, γιατί η οικονομική ανεξαρτησία της οργανώσής μας από το αστικό κράτος, τον κρατικό κορβανά - φανερό και κρυφό- και την αστική τάξη είναι βασική προϋπόθεση για την πολιτική της ανεξαρτησία.

Απευθυνόμαστε σε κάθε εργαζόμενο και νεολαίο, σε κάθε αγωνιστή που γνωρίζει την αταλάντευτη πάλη της Ο.Κ.Δ.Ε. για την υπεράσπιση και διεύρυνση των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, για την οικοδόμηση μιας μαζικής εργατικής, επαναστατικής οργάνωσης, για την ανατροπή της κοινοβουλευτικής δικτατορίας του κεφαλαίου και την

εγκαθίδρυση μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας, που θα έχει στο κέντρο της τις ανάγκες του ανθρώπου.

Σας καλούμε να στηρίξετε αυτή την προσπάθεια και οικονομικά με την συνεισφορά σας.

Γνωρίζουμε ότι οι εργαζόμενοι, η νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα υποφέρουν από τις πολιτικές της φτώχειας, της ακρίβειας, της ανεργίας, και ιδιαίτερα σήμερα με το ξέσπασμα της διεθνούς κρίσης του καπιταλισμού. Γι αυτό η όποια συνεισφορά από το υστέρημα του καθενός προς την οικονομική καμπάνια της Ο.Κ.Δ.Ε., όσο μικρή κι αν είναι, είναι πολύτιμη, γιατί αποτελεί μια συνειδητή πράξη στήριξης της πάλης ενάντια στην ταξική εκμετάλλευση, τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό.

Μπορείτε να συνεισφέρετε με ταχυδρομική επιταγή στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, υπόψιν κου Σωφρόνη Παπαδόπουλου, ή να επικοινωνήσετε μαζί μας στέλνοντας e-mail στο ergatikipali@okde.gr ή στο τηλέφωνο 210-5247227 απογευματινές ώρες.

Πού θα βρείτε τις εκδόσεις

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αθήνα

Βιβλιοπωλεία: "Πρωτοπορία" Γραβιάς 3-5, "Πολιτεία" Ασκληπιού 1-3 & Ακαδημίας, "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37 και σε όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Θεσσαλονίκη

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Πρωτοπορία" Λ. Νίκης 3

Γιάννενα

Βιβλιοπωλεία: "Δωδώνη", "Το βιβλιοπωλείο" στην Αβέρωφ

Κοζάνη

Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Κοζάνης, Ρήγα Φεραίου 10

Πού θα βρείτε την εφημερίδα

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αθήνα

Περίπτερα: Πλ. Κάνιγγος και σχεδόν σε όλα τα περίπτερα των Εξαρχείων.

Βιβλιοπωλεία: "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37, "Καινά Δαιμόνια" Σουλτάνη 8, "Εκτός των Τειχών" Γραβιάς 10-12.

Θεσσαλονίκη

Πολιτικό-Πολιτιστικό Στέκι "Ισκρα": Αμύντα 12, ισόγειο

Περίπτερα: Καμάρα, Αλεξάνδρου Σβάλου 39

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο)

Κοζάνη

Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο Κοζάνης, Ρήγα Φεραίου 10

Και στα κεντρικά πρακτορεία Αθηναϊκού τύπου σε όλη την Ελλάδα.

Γίνε Συνδρομητής - Ενίσχυσε την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Γράψτε μας στο e-mail ergatikipali@okde.gr ή ταχυδρομήστε μας τα στοιχεία σας στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 104 37, Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 15 ευρώ - εξωτερικού 20 ευρώ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Εκδίδεται από αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, Εκδότης: Σωφρόνης Παπαδόπουλος, Εκτύπωση: Κ. Φερέτος, Δερβενίων 30

Γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, τηλ. 210-5247227 - Κλεισούρας 4, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-237938

www.okde.gr, e-mail: ergatikipali@okde.gr

Με αφορμή τις εκλογές της 25^{ης} Γενάρη, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νέοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα πρέπει να πάρουμε σημαντικές αποφάσεις για το μέλλον μας, την στάση μας από δω και πέρα.

Ανοίγεται μπροστά μας μια νέα περίοδος, με ορατό ενδεχόμενο την απομάκρυνση των μνημονιακών δυνάμεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ από τη διακυβέρνηση της χώρας, κάτι που θα «ταρακουνήσει» τα αφεντικά αυτών των δυνάμεων, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους τοκογλύφους δανειστές – και που μπορεί, αν αξιοποιήσουμε κατάλληλα αυτή την ευκαιρία, να βελτιώσει τους συσχετισμούς δύναμης υπέρ των εργαζομένων.

Το άνοιγμα αυτής της νέας περιόδου δεν είναι αποτέλεσμα εκλογών και δημοσκοπήσεων, αλλά των αγώνων μας τα τελευταία τέσσερα χρόνια – σε απεργίες, πλατείες, διαδηλώσεις, καταλήψεις. Είναι αποτέλεσμα της απροθυμίας των μαζών να υποκύψουν στους εκβιασμούς Σαμαρά-Βενιζέλου, της επιθυμίας και αναζήτησής τους για μια άλλη εναλλακτική. Αυτούς τους αγώνες φοβούνται, αυτούς τους αγώνες πρέπει να επεκτείνουμε και να τους πάμε ως το τέλος.

Τα προβλήματα που ορθώνονται μπροστά μας είναι ζωής ή θανάτου. Η κρίση και το μνημονιακό καθεστώς έχουν αφήσει ερείπια στο περσμά τους: συρρίκνωση της παραγωγής κατά 25%, παραλυμένο τραπεζικό σύστημα και οικονομία, 4 εκ. ανθρώπων στο όριο της φτώχειας, 1,5 εκ. άνεργους και 800.000 υποαπασχολούμενους, μισθούς πείνας, κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, εργο-

Γιατί να στηρίξουμε - ψηφίσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε.

δότες που οργιάζουν, καταστροφή της υγείας-ασφάλισης-παιδείας. Ένα τερατώδες Κράτος Έκτακτης Ανάγκης των ΜΑΤ-ΔΙΑΣ-ΔΕΛΤΑ και μια «δικαιοσύνη» που τρομοκρατούν, κυνηγούν, συλλαμβάνουν και καταδικάζουν όσους αντιστέκονται.

Απέναντί μας δεν στέκουν μόνο οι πολιτικοί υπηρέτες των Μνημονίων – αλλά οι ντόπιοι καπιταλιστές και το κράτος τους, οι «θεσμοί» της Ε.Ε., αυτής της συμμορίας που δεν διστάζει να στραγγαλίζει χώρες ολόκληρες με μνημόνια ή να υποστηρίζει φασιστικές κυβερνήσεις (Ουκρανία), για τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντά της.

Σ' αυτές τις συνθήκες, **υποστήριξη της Ο.Κ.Δ.Ε. σημαίνει:**

– Πρώτα απ' όλα τη **συνειδητοποίηση** αυτών των μεγάλων προβλημάτων και κινδύνων, με τα οποία είμαστε αντιμέτωποι – αλλά και της αιτίας τους. Συνειδητοποίηση ότι γι' αυτή την κατάσταση, για το μνημονιακό καθεστώς, δεν φταίνε απλώς κάποιοι πολιτικοί ή κάποιες λανθασμένες πολιτικές, ούτε και η λανθασμένη ψήφος μας σε προηγούμενες εκλογές, την οποία αρκεί να «διορθώσουμε» τώρα. Φταίει το ίδιο το καπιταλιστι-

κό σύστημα –η λογική του κέρδους, η ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, ο ανταγωνισμός– και η κρίση του, που μας οδήγησε στη χρεοκοπία. Όσο αυτό το σύστημα παραμένει, τόσο τα προβλήματά μας θα επιμένουν και θα χειροτερεύουν.

– Υποστήριξη ενός **σχεδίου των εργαζομένων** για την έξοδο απ' την κρίση, ενός σχεδίου που δεν συμβιβάζεται, το μόνο ικανό να φέρει μια **επανεκκίνηση της οικονομίας**: Πάλη για διαγραφή του χρέους, για έξοδο απ' το ζουρλομανδύα Ε.Ε.-Ευρώ, για κατάργηση των μνημονίων και των μνημονιακών νόμων, για την εθνικοποίηση των τομέων-κλειδιών της οικονομίας κάτω από εργατικό έλεγχο.

– Έμπρακτη εργατική **δυσπιστία** στις πολιτικές των ρεφορμιστών. Απέναντι στα παχιά «ταξικά» λόγια, που δεν κάνουν άλλο απ' το να διαιρούν τους εργαζόμενους και τους αγώνες, να σπέρνουν την ηττοπάθεια (ΚΚΕ). Στις υποτιθέμενες «εύκολες» λύσεις της «διαπραγμάτευσης», του «διαλόγου» και της αξιοποίησης των «θεσμών», σε όλα αυτά που κρύβουν μέσα τους το συμβιβασμό, θυσιάζουν τα συμφέροντά μας (ΣΥΡΙΖΑ) – και

δεν μπορούν εντέλει παρά να οδηγήσουν σε ήττες, στις ίδιες πολιτικές όπως και πριν.

– Πάλη για τη **συνέχιση και ενίσχυση των αγώνων** της εργατικής τάξης, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και των νέων, για ανέβασμά τους στο ανώτερο επίπεδο που απαιτείται σήμερα. Για να επιβληθεί το δίκιο του εργαζόμενου σε κάθε χώρο εργασίας, του άνεργου και φτωχού σε κάθε γειτονία, παντού. Πάλη για να υπάρχουν ασφάλιση, νοσοκομεία, σχολεία, τα οποία δεν πρόκειται να μας τα χαρίσει κανείς.

– Πάλη για μια ριζικά διαφορετική δομή της εξουσίας, ενάντια στο σάπιο και διεφθαρμένο αστικό κοινοβουλευτισμό, για μια **κυβέρνηση των εργαζομένων**, στηριγμένη στην πλατιά κινητοποίηση και αυτοοργάνωση των μαζών.

– Απόφαση για την οικοδόμηση **μιας επαναστατικής δύναμης**, ικανή να οργανώσει και να φέρει σε πέρας τη σύγκρουση που απαιτείται με τους καπιταλιστές, το αστικό κράτος και την Ε.Ε.

– Έμπρακτη υποστήριξη του διεθνισμού. Αγώνα για να **ενωθούμε με τους εργαζόμενους της Ευρώπης**, με τους οποίους πρέπει να δώσουμε μαζί ταξικές μάχες προς την ίδια κατεύθυνση.

Με αφορμή τις εκλογές της 25^{ης} Γενάρη πρέπει να πάρουμε μια μεγάλη απόφαση, να κάνουμε την πιο **χρήσιμη επιλογή** για την τάξη μας, τους εαυτούς μας και τους συνανθρώπους μας. Να επιλέξουμε, να ψηφίσουμε, να υποστηρίξουμε και να στρατευθούμε **στο πρόγραμμα της ΟΚΔΕ, μιας επαναστατικής δύναμης.**

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα ...

με την γλώσσα των αριθμών

Ο Πολυθθός των μικρομεσαίων επιχειρηματιών συνεχίζεται. Μέσα στο 2014 στην αλυσίδα των **κλειστών επιχειρήσεων** στη Θεσσαλονίκη προστέθηκαν 1.359 κρίκοι. Παρόλο που ο αριθμός των λουκέτων είναι μειωμένος κατά 12% έναντι του 2013, οι νέες επιχειρήσεις κατά την ίδια περίοδο δεν ξεπερνούν τις 380, καταγράφοντας έτσι συρρίκνωση κατά 42,2%. Η Ομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων του νομού Μαγνησίας ανακοίνωσε ότι το 2014 έκλεισαν 2.500 επιχειρήσεις και οδηγήθηκε εκτός ασφάλισης το 65% των επαγγελματιών. Στο νομό Αχαΐας 1.445 επιχειρήσεις έβαλαν λουκέτο. Σχεδόν μία στις τρεις επιχειρήσεις έχει κλείσει στην Αθήνα και στον Πειραιά, ενώ καταστροφικές αποδεικνύονται οι συνεχείς κρατικές παρεμβάσεις, με προεξάρχουσα την απελευθέρωση της κυριακάτικης λειτουργίας των καταστημάτων. Σύμφωνα με έρευνα της ΕΣΣΕ, μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2014 το 27% των καταστημάτων στο εμπορικό κέντρο της Αθήνας παρέμεναν κλειστά, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό στον Πειραιά φθάνει στο 34,92%.

Η Ελλάδα παραμένει πρώτη σε ποσοστά **μακροχρόνιας ανεργίας**, σύμφωνα με την τριμηνιαία έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εργασιακή και κοινωνική κατάσταση στην ΕΕ. Όπως αναφέρει η έκθεση, η οικονομική ανάκαμψη στην ΕΕ παραμένει υποτονική, ενώ σημειώνεται αύξηση της απασχόλησης, αλλά με ρυθμούς χαμηλότερους του προσδοκώμενου. Η μεγαλύτερη μείωση της απασχόλησης, από το 2008 έως το β' τρίμηνο του 2014, καταγράφηκε στην Ελλάδα (13,7%), στην Κύπρο (9,2%) και στην Ισπανία (9,2%). Το β' τρίμηνο του 2014 συνολικά 12,4 εκατομμύρια (το 5,1% του εργατικού δυναμικού) ήταν άνεργοι για περισσότερο από ένα έτος, ενώ περισσότεροι από τους μισούς ήταν άνεργοι για περισσότερο από δύο έτη. Η Ελλάδα κατατάσσεται πρώτη σε ποσοστά μακροχρόνιας ανεργίας, καθώς το 74,4% των ανέργων είναι μακροχρόνια άνεργοι. Σε ό,τι αφορά το εισόδημα των νοικοκυριών, η έκθεση διαπιστώνει ότι το β' τρίμηνο του 2014 αυξήθηκε με πολύ αργούς ρυθμούς στα περισσότερα κράτη-μέλη, όχι όμως στην Ελλάδα, την Ιταλία και την Ισπανία, όπου συνεχίζει να μειώνεται.

Μετά το λουκέτο στο εργοστάσιο της **Coca Cola** στη Θεσσαλονίκη, που άφησε στον δρόμο 400 εργαζόμενους, η εταιρία σχεδιάζει να περικόψει 1.000 με 2.000 θέσεις εργασίας διεθνώς μέσα στις επόμενες εβδομάδες. Οι συγκεκριμένες απολύσεις εντάσσονται σε ένα πρόγραμμα μείωσης του λειτουργικού της κόστους κατά 3 δις δολάρια, το οποίο ανακοίνωσε τον Οκτώβριο, αφού εμφάνισε πτώση κερδών κατά 14% το γ' τρίμηνο του 2014. Πρόκειται για το μεγαλύτερο σχέδιο αναδιάρθρωσης της εταιρίας από το 2000, όταν είχε καταργήσει περισσότερες από 5.000 θέσεις εργασίας, έπειτα από τα τότε «απογοητευτικά» οικονομικά αποτελέσματά της. Οι απολύσεις ξεπερνούν το 1% του εργατικού δυναμικού της εταιρίας σε παγκόσμιο επίπεδο - το 2013 απασχολούσε συνολικά 130.600 εργαζόμενους. Σύμφωνα με εκπρόσωπό της, η Coca Cola θα διασφαλίσει ότι οι απολυμένοι θα αντιμετωπιστούν με... «δίκαιο, αμερόληπτο και ανθρώπινο» τρόπο.

Τρέμει τους νέους η συγκυβέρνηση

Μίνι πραξικόπημα για να μην ψηφίσουν οι 18χρονοι

Νέο μίνι πραξικόπημα πραγματοποιεί η χουντική συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, εμπόδιζοντας όσους θα συμπληρώσουν το 18ο έτος της ηλικίας τους κατά το 2015 να ψηφίσουν στις βουλευτικές εκλογές της 25^{ης} Ιανουαρίου. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, όσοι συμπληρώνουν τα 18 έτη από την 1η Ιανουαρίου μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου ενός έτους, εγγράφονται στους εκλογικούς καταλόγους τον Φεβρουάριο του ίδιου έτους. Τώρα όμως που οι εκλογές έχουν προκηρυχθεί για τον Ιανουάριο, η συμμορία των Σαμαρά-Βενιζέλου έχει βρει τη νομοθεσία αυτή ως πρόσχημα για να μην ψηφίσουν όσοι έχουν γεννηθεί το 1997, δηλαδή συμπληρώνουν το 18ο έτος της ηλικίας τους το 2015.

Το πρόβλημα με τους εκλογικούς καταλόγους ήταν φυσικά γνωστό πριν προκηρυχθούν εκλογές, αλλά η κυβέρνηση δεν έκανε τίποτα για να το λύσει. Είναι άραγε τυχαία αυτή η επιλογή; Όχι, γιατί με τον τρόπο αυτό χάνει το δικαίωμα να ψηφίσει ένα μέρος της νεολαίας, από τα πιο ριζοσπαστικά κομμάτια της κοινωνίας, που σίγουρα στη μεγάλη πλειοψηφία δεν θα ψήφιζε τα άθλια αστικά, μνημονιακά κόμματα ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Οι 18χρονοι, βλέποντας το μέλλον τους να υποθηκεύεται απ' τους πολιτικούς λακέδες των Μνημονίων, της Τρόικας, της Ε.Ε., των καπιταλιστών και των πλούσιων, τους γονείς τους να παίρνουν μισθούς πείνας ή να είναι άνεργοι, την κοινωνία γύρω τους ν' αποσυντίθεται, τους άστεγους να αυξάνονται δραματικά και ένα κράτος έκτακτης ανάγκης να κυβερνά με τις συμμορίες των ΜΑΤ, ριζοσπαστικοποιούνται και στρέφονται προς την αριστερά, ενάντια σ' όλο αυτό το σάπιο, διεφθαρμένο καθεστώς.

Η πράξη αυτή της συγκυβέρνησης δεν δείχνει

μόνο την απόγνωση όπου έχουν περιέλθει ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Δείχνει ακόμη ότι μέχρι και την τελευταία στιγμή, κατά την οποία παραμένουν γαντζωμένοι στην εξουσία, κυβερνούν πραξικοπηματικά, καθώς και ότι αυτό είναι **ένα ακόμα χτύπημα ενάντια στο καθολικό εκλογικό δικαίωμα**, το οποίο ακόμα και στα αστικοδημοκρατικά πλαίσια του ουσιαστικά του **υπονομεύουν διαρκώς**. Η κατάργηση του έστω και για ένα μικρό κομμάτι της κοινωνίας δείχνει τόσο πως το καπιταλιστικό σύστημα είναι ανίκανο να ικανοποιήσει βασικές απαιτήσεις των εργαζομένων και της νεολαίας, όσο και τον βαθιά αντιδραστικό και οπισθοδρομικό χαρακτήρα του αστικού καθεστώτος. Σήμερα η κυβέρνηση αφαιρεί το εκλογικό δικαίωμα από τους 18χρονους, αύριο αν μπορέσει θα το καταργήσει για όλους όσους αγωνίζονται.

Η εκλογική νοθεία, που ουσιαστικά πραγματοποιείται μ' αυτό τον τρόπο, δεν πρέπει να μας εκπλήσσει. Συνάδει απόλυτα με όλη την τρομοκρατία που εξαπολύουν συγκυβέρνηση, εγχώρια και διεθνή αστικά επιτελεία, για την κατάσταση όπου θα περιέλθει η χώρα αν δεν επανεκλεγούν οι «οικείες» δυνάμεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, αν ακουστεί οποιαδήποτε φωνή κατά της Ε.Ε. και των μνημονίων. Με τις φωνές ότι οι εκλογές υπονομεύουν την... σταθερότητα που απαιτούν οι... αγορές! Άλλωστε, αυτό είναι και το νόημα της εξπρές διεξαγωγής των εκλογών της 25ης Ιανουαρίου: η ουσιαστική υπονόμευση της εκλογικής διαδικασίας.

Οι 18χρονοι θα πρέπει να μπουν κι αυτοί σ' έναν λυσοσασμένο αγώνα, ενάντια στο σημερινό σάπιο σύστημα, για να σώσουν πολύ περισσότερα απ' το δικαίωμα μιας ψήφου, που σήμερα τους στερεί το μνημονιακό καθεστώς: το μέλλον και τη ζωή τους την ίδια.

Χτύπημα απεργών και συλλήψεις στον «Ιανό»

Κάτω τα χέρια απ' τους εργατικούς αγώνες!

Η Αντεπίθεση των Εργαζόμενων στο εμπόριο καταγγέλλει την ωμή και βίαιη επίθεση των δυνάμεων καταστολής και της αστυνομίας στην απεργιακή περιφρούρηση του βιβλιοπωλείου Ιανός, την Κυριακή 28/12, ημέρα απεργίας που είχε κηρύξει ο Σύλλογος Βιβλίου Χάρτου Αττικής ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας.

Η επέμβαση της αστυνομίας έγινε μετά από μήνυση που κατέθεσε ο ιδιοκτήτης του Ιανού Νίκος Καρατζάς. Ο συγκεκριμένος εργοδότης είναι ιδιαίτερα γνωστός από την υπόθεση Τσοχατζόπουλου και καταδικασμένος πρωτόδικα σε έξι χρόνια φυλάκισης. Από το πρωί της Κυριακής 28/12, η εργοδοσία του Ιανού με εκπροσώπους-τσιράκια της, δημιουργούσε ένταση και επεισόδια για να τρομοκρατήσει τους απεργούς και αλληλέγγυους. Αφού διαπίστωσαν πως το σχέδιό τους δεν προχωρούσε και πως δεν κάμπτονταν η αντίσταση των απεργών και αλληλέγγυων, κατέφυγαν στην ύστατη λύση, τη χρησιμοποίηση ωμής βίας καλώντας την αστυνομία. Ενώ παρίσταναν πως διαπραγματεύονται με εκπροσώπους του Συλλόγου για να εκτονωθεί η κατάσταση, δόθηκε εντολή από τον εργοδότη και άμεσα τα ΜΑΤ επιτέθηκαν με πρωτοφανή λύσσα στους απεργούς και διαδηλωτές. Πραγματοποιήθηκαν πέντε προσαγωγές (ανάμεσά τους και δύο περαστικοί από το σημείο), εκ των οποίων οι τέσσερις μετατράπηκαν σε συλλήψεις.

Η λύσσα όμως των κατασταλτικών μηχανισμών δεν σταμάτησε ούτε εκεί. Ενώ είχαν συγκεντρωθεί εργαζόμενοι και αλληλέγγυοι έξω από το αστυνομικό τμήμα Ακροπόλεως, όπου μεταφέρθηκαν οι συλ-

ληφθέντες, δέχθηκαν και πάλι απρόκλητη επίθεση από διμοιρίες των ΜΑΤ που βγήκαν μέσα από στενά. Χτυπούσαν με μίσος αδιακρίτως όποιον έβρισκαν μπροστά τους και προχώρησαν σε άλλες τρεις συλλήψεις. Όταν μάλιστα τους έβαλαν στο τμήμα, συνέχισαν να τους ξυλοκοπούν.

Η δίκη των συλληφθέντων ήταν προγραμματισμένη για τις 9/1, όπου η μία υπόθεση (συλλήψεις έξω απ' τον Ιανό) αναβλήθηκε για τις 18/2, ενώ η άλλη (συλλήψεις έξω απ' το ΑΤ Ακροπόλεως) αναβλήθηκε επ' αόριστον. Στη δίκη είχαν συγκεντρωθεί δεκάδες αλληλέγγυων.

Αυτή η τακτική δεν μας εκπλήσσει. Είναι μέρος του τερατώδους κράτους έκτακτης ανάγκης που έχουν οικοδομήσει συγκυβέρνηση-τρόικα, του **ζοφερού μνημονιακού καθεστώτος** που έχει τσαλαπατήσει τα εργασιακά δικαιώματα και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες. Είναι δείγμα της «ελευθέρως» αγοράς που ευαγγελίζονται οι μισάνθρωποι νεοφιλελεύθερες πολιτικές, όπου νόμος έχει γίνει το δικό του εργοδότη και εφαρμόζεται με τον πιο σκληρό και απάνθρωπο τρόπο. Οι εργοδότες-τύραννοι, σε αγαστή συνεργασία με τους κατασταλτικούς μηχανισμούς επιτίθενται με βιαιότητα και λύσσα ακόμη και στην πιο στοιχειώδη εργατική διεκδίκηση και διαμαρτυρία. Με τις απολύσεις, την ποινικοποίηση των αγώνων, τη βιομηχανία μνησέων, την ποινικοποίηση των αγώνων, το ξύλο, τις φυλακίσεις.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση, την απάντηση πρέπει να δώσουμε οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. **Δεν τρομοκρατούμαστε! Δεν υποχωρούμε!** Μέσα από την οργάνωση μας σε κάθε χώρο δουλειάς, με τους ανυποχώρητους και σκληρούς αγώνες μας, με την αλληλεγγύη και την ενότητά μας. Για να τσακίσουμε το μνημονιακό μεσαίωνα και τα σύγχρονα αφεντικά-δουλέμπορους. Για να επιβάλλουμε στην πράξη τις ελευθερίες και τα δικαιώματά μας.

Αντεπίθεση των Εργαζόμενων στο Εμπόριο

Επίκαιρα...

«Τεχνοεκδοτική»: ένα σύγχρονο κάτεργο

Τρεις εργαζόμενοι, από τα τρία μηνιαία περιοδικά της εταιρείας «Τεχνοεκδοτική», βρίσκονται σε επίσκεψη εργασίας από 24/11, διεκδικώντας την καταβολή απλήρωτων δεδουλευμένων τους. Η εργοδοσία τους χρωστάει από 3-4 μισθούς και πολύ περισσότερους σε άλλους εργαζόμενους.

Η μη καταβολή δεδουλευμένων, οι «έναντι μισθού» άτακτες προκαταβολές και η παρατεταμένη «ομηρία» των εργαζομένων ξεκίνησε απ' τα τέλη του 2012. Η εταιρεία πάσχει από έλλειψη σημαντικών υποδομών (απουσία γραμματείας, τηλεφωνικού κέντρου, λογιστηρίου, οργανωμένου ατελιέ κ.α.), οι συνθήκες εργασίας είναι απαράδεκτες (έλλειψη κλιματισμού και θέρμανσης), ενώ δεν καλύπτει ακόμα και πλέον βασικές υποχρεώσεις απέναντι στους πελάτες της (έγκαιρη έκδοση και αποστολή τευχών σε διαφημιζόμενους και συνδρομητές κ.α.). Δεν έχει καταβάλει τα χρωστούμενα ούτε στους εργαζόμενους που έχουν απολυθεί τα τελευταία χρόνια. Σήμερα, παρά τη δέσμευσή της απέναντι στον πρόεδρο της δημοσιογραφικής ένωσης ΕΣΠΗΤ, αρνείται να τακτοποιήσει τις υποχρεώσεις της.

Οι εργαζόμενοι της «Τεχνοεκδοτικής», με επιστολή τους, καλούν σε συμπράσταση, δηλώνοντας ότι θα συνεχίσουν τον αγώνα για την καταβολή των δεδουλευμένων, την αξιοπρεπή άσκηση των καθηκόντων τους, την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων.

Νέα Φιλαδέλφεια: απόρριψη της ανάπλασης του άλσους

Υπέρ της απόρριψης ανάπλασης του άλσους και εξουσιοδότηση του δημάρχου για περαιτέρω ενέργειες για την υπεράσπιση των «έννομων συμφερόντων του δήμου», τάχθηκε κατά πλειοψηφία το δημοτικό συμβούλιο της Νέας Φιλαδέλφειας. Η απόφαση αυτή δικαιώνει αρχικά τους κατοίκους της Νέας Φιλαδέλφειας, που από τον Ιούνιο του 2014 δίνουν αγώνα ενάντια στο νέο «Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας», με βάση το οποίο παραχωρούνται στον πρόεδρο της ΑΕΚ, Μελισσανίδη, 29 στρέμματα του άλσους για την κατασκευή του νέου γηπέδου της ΑΕΚ. Αντιδρώντας στην καταγγελία, περίπου 100 οπαδοί της ΑΕΚ επιτέθηκαν φραστικά και με ρίψη αντικειμένων κατά του δημάρχου της Νέας Φιλαδέλφειας, Άρη Βασιλόπουλου, όπως είχε γίνει και στη συνεδρίαση για το ίδιο θέμα στις 22/12. Τα ΜΑΤ εκκένωσαν την αίθουσα και η συνεδρίαση συνεχίστηκε κεκλεισμένων των θυρών. Ο δήμαρχος ωστόσο δήλωσε ότι «η σημερινή απόφαση όχι μόνο δεν είναι εναντίον του κόσμου της ΑΕΚ και του δικαιώματος να χτίσει γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια, αλλά είναι μια απόφαση που υποστηρίζει αυτό το αίτημα και αυτό θα αποδειχτεί με έργα και με πράξεις το αμέσως επόμενο διάστημα».

Λέσβος: θάνατος δύο ηλικιωμένων, για λίγη ζέστη

Δύο ηλικιωμένες γυναίκες έχασαν τη ζωή τους στη Λέσβο, τις πρώτες μέρες του Ιανουαρίου, όταν τα σπίτια τους τυλίχτηκαν στις φλόγες, στην προσπάθειά τους να ζεσταθούν και ν' αντιμετωπίσουν τη σφοδρή κακοκαιρία και τις χαμηλές θερμοκρασίες. Στα Βασιλικά, μια 90χρονη έχασε τη ζωή της όταν ξέσπασε πυρκαγιά, το πιθανότερο από ανάφλεξη σόμπας υγραερίου. Στο Κεράμι, μια 75χρονη υπέστη σοβαρά εγκαύματα και ανασύρθηκε αναισθητή, εξαιτίας της πυρκαγιάς που ξέσπασε στο σπίτι της από το μαγκάλι που χρησιμοποιούσε, καθώς δεν είχε ρεύμα απ' τις 18/8/2013. Στη συνέχεια υπέκυψε στα τραύματά της... Η ΔΕΗ, υποκριτική και ανάληγη, εξέφρασε τη «βαθύτατη λύπη της» για τους δύο θανάτους.

Πάτρα: σύλληψη για χρέος 50 ευρώ στην εφορία

Η αστυνομία συνέλαβε εργαζόμενο στην Πάτρα, την παραμονή των Θεοφανείων, για ανεξόφλητο χρέος 50 ευρώ προς την εφορία. Παρά την αντίδραση και την παρέμβαση του δημάρχου της Πάτρας, Κώστα Πελετίδη, η αστυνομία επέμεινε στην κράτησή του, καθώς -όπως αναφέρει- λόγω της αργίας δεν υπήρχε ανοιχτό ταμείο για να πληρωθεί η οφειλή! Ο εργαζόμενος κρατήθηκε και την επομένη, καθώς ήταν αργία!

Σκουριές

Συνεχής ο αγώνας για «Γη και Ελευθερία»

Οι κάτοικοι της Β.Α. Χαλκιδικής συνεχίζουν αδιάλειπτα τον αγώνα τους. Η τελευταία κινητοποίηση στις Σκουριές έγινε στις 28 Δεκεμβρίου 2014. Εκατοντάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στην Ιερισσό και τη Μ. Παναγιά, από όπου και ξεκίνησαν για την πύλη του εργοταξίου, με σκοπό την ανάρτηση πανό διαμαρτυρίας ενάντια στην εξόρυξη χρυσού.

Εκεί, όπως ήταν αναμενόμενο, τους περιμέναν διμοιρίες ΜΑΤ. Τα ΜΑΤ από την αρχή και καθ' όλη τη διάρκεια του αγώνα στην περιοχή έχουν αναλάβει ρόλο ιδιωτικής εταιρίας φύλαξης, και μάλιστα με υπερβάλλοντα ζήλο, των συμφερόντων της εταιρίας «Ελληνικός Χρυσός», δηλαδή του Μπόμπολα και των καναδών επενδυτών.

Οι διαδηλωτές κατάφεραν να φτάσουν στην πύλη του εργοταξίου και να αναρτήσουν πανό. Στην προσπάθειά τους να πλησιάσουν και την πλαϊνή πύλη, δέχθηκαν επίθεση από τα ΜΑΤ, που εκτόξευαν με μανία χημικά, δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης και μάλιστα σε ευθεία βολή, με σαφείς δολοφονικές προθέσεις. Στη συνέχεια η πορεία περικυκλώθηκε από άλλη μια διμοιρία των ΜΑΤ, με τους διαδηλωτές να μένουν εγκλωβισμένοι χωρίς διέξοδο φυγής. Πολλοί χτυπήθηκαν αναιμία από τα ΜΑΤ. Παρόλα αυτά, οι διαδηλωτές άντεξαν, φώναζαν συνθήματα «Καλή λευτεριά στον Κάκαβο και στις ζωές μας», «Από τις Σκουριές, σας ευχόμαστε ευτυχές το νέο έτος και καλή λευτεριά», ενώ η κινητοποίηση ολοκληρώθηκε αργά το μεσημέρι.

Ο αγώνας για ελευθερία

Από την αρχή του αγώνα ενάντια στην Αεξόρυξη χρυσού στις Σκουριές, στη Β.Α. Χαλκιδική, έχει πραγματοποιηθεί πλήθος κινητοποιήσεων σε Ελλάδα και εξωτερικό, παρά και ενάντια στην προσπάθεια κατασκοφάντησης του αγώνα από τα ΜΜΕξαπάτησης.

Οι κινητοποιήσεις στην περιοχή αποτελούν μάλιστα ορόσημο όσον αφορά την εφαρμογή μεθόδων καταστολής και καταπάτησης ανθρωπίνων δικαιωμάτων από την κυβέρνηση (μέσω της ΕΛ.ΑΣ.) εφάμιλλων, αν όχι ανώτερων, της Κερατέας. Αρχικά είχαμε ανθρωποκνηνηγό και πλαστικές σφαίρες μέσα στο δάσος και μέσα στα χωριά. Έπειτα είδαμε δακρυγόνα να πέφτουν σε σχολικές αυλές και μέσα στα σπίτια, εξαιτίας των οποίων 11μηνα μωρά βρέθηκαν στο νοσοκομείο. Είδαμε να οδηγούνται ανήλικοι στον ανακριτή εν αγνοία των γονιών τους, εκβιασμούς και βίαιη απόσπαση DNA από τους κατοί-

κους, επιδρομές κουκουλοφόρων αστυνομικών και αρπαγή γονιών μπροστά στα μάτια των παιδιών τους στις τρεις η ώρα τη νύχτα!

Άλλη μια «τακτική» του Κράτους Έκτακτης Ανάγκης ήταν η προσπάθεια διχασμού της τοπικής κοινωνίας, με τη χρήση του όπλου της ανεργίας, ώστε να διαιρεθούν οι κάτοικοι της περιοχής σε αυτούς που εργάζονται στην εταιρία «Ελληνικός Χρυσός» και στους υπόλοιπους. Το Συμβούλιο της Επικρατείας, πιστό στις επιταγές της δωσίλογης κυβέρνησης, αποφάσισε υπέρ της σπουδαιότητας και της σημαντικότητας του έργου. Μάλιστα, η απόφασή του περιείχε και μια πρόταση δωροδοκίας στους κατοίκους, μέσω της ανάληψης από την εταιρία κοινωνικών δράσεων προς... όφελος της τοπικής κοινωνίας.

Νυχθημερόν καταστρέφεται η περιουσία, με την αποψίλωση αρχέγονων δασών, τη μόλυνση της γης και των νερών και την καταπάτηση του δικαιώματος των κατοίκων να ζουν στον τόπο τους. «Για κάθε ουγγιά χρυσού που παράγεται, παράγονται συνάμα και 30 τόνοι τοξικών αποβλήτων. Αυτά τα απόβλητα συνήθως περιέχουν κυανιούχες ουσίες, εξαιρετικά τοξικές για το περιβάλλον και τον άνθρωπο».

Η «Ελληνικός Χρυσός» υλοποιεί μια επένδυση που θα της αποφέρει υψηλά κέρδη. Το πλάνο 25ετίας προβλέπει εξόρυξη τεράστιων ποσοτήτων μετάλλων. Συνολικά 380 εκ. τόνοι υπολογίζεται ότι θα εξορυχθούν, έναντι μόλις 33 εκ. τα προηγούμενα 2.500 χρόνια!

Από το 2003 (όταν παραχωρήθηκε η περιοχή από το ελληνικό κράτος έναντι πινακίου φακής 11 εκ. ευρώ) και μέχρι σήμερα, ούτε σεντ δεν έχει μπει στα ταμεία του κράτους. Την ίδια ώρα, ο προβλεπόμενος τζίρος υπολογίζεται στα 15,5 δις(!), εκ των οποίων το κέρδος για το δημόσιο είναι... 0%, καθώς σύμφωνα με τη σύμβαση μεταβίβασης και τον κυρωτικό νόμο δεν προβλέπονται ούτε μισθώματα, αλλά ούτε δικαιώματα για το δημόσιο.

Οι κάτοικοι συνεχίζουν την παραδειγματική τους αντίσταση και δηλώνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν τον αγώνα τους: «Θα συνεχίσουμε όσο είναι εδώ, θα σταματήσουμε όταν φύγουν. Θα είμαστε εκεί για να προστατέψουμε τη ζωή. Εκεί, μέχρι να αποτρέψουμε την καταστροφή. Εκεί, μέχρι ν' ανασάνει ο τόπος». Όλη η ουσία του αγώνα βρίσκεται στο σύνθημα των κατοίκων: «Το θέμα δεν είναι τα μεταλλεία, δεν είναι καν ο Κάκαβος... Αγωνιζόμαστε για το ίδιο το πολίτευμα...».

■ Γεωργία Βουλαγρέλλη

«ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ΑΕ»

Απεργία διαρκείας, δυναμικές κινητοποιήσεις των μεταναστών εργατών

Τη Δευτέρα 5 Ιανουαρίου, ισχυρή αστυνομική δύναμη επιχειρήσε να σπάσει βίαια την απεργία των μεταναστών εργατών στο εργοστάσιο της Γενικής Ανακύκλωσης ΑΕ στον Ασπρόπυργο.

Οι προσαγωγές ξεπέρασαν τις 40, ενώ 31 ήταν οι συλληφθέντες, 26 απεργοί και 5 αλληλέγγυοι, ανάμεσά τους ο δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Πέτρος Κωνσταντίνου. Οι εργαζόμενοι του εργοστασίου, στην πλειοψηφία τους μετανάστες κυρίως από το Μπαγκλαντές, Πακιστάν, Ινδία και αλλού, βρίσκονταν σε απεργία διαρκείας, κατάληψη και περιφρούρηση του εργοστασίου από τις 29 Δεκεμβρίου, με αίτημα να τους καταβληθούν τα δεδουλευμένα 2 έως 8 μηνών και το δώρο Χριστουγέννων.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το εν λόγω εργοστάσιο αφήνει απλήρωτους εργάτες. Τον Απρίλιο του 2010, οι τότε εργαζόμενοι είχαν απεργήσει πάλι. Τα χρέη του ιδιοκτήτη Δ. Λαζόπουλου, από δεδουλευμένα στους δεκάδες εργαζόμενους, ξεπερνούν τα 700.000 ευρώ, ενώ οι συνθήκες εργασίας είναι άθλιες, χωρίς να παρέχονται ούτε καν τα στοιχειώδη για ασφαλή εργασία σ' ένα μέρος που ουσιαστικά είναι χωματερή. Τα τελευταία χρόνια, τουλάχιστον 2 εργάτες πέθαναν θαμμένοι κάτω απ' τα σκουπίδια!

Την Παρασκευή 2 Ιανουαρίου, προκειμένου να πείσει τους απεργούς να σταματήσουν, ο Λαζόπουλος έδωσε το εξευτελιστικό ποσό των 180-200 ευρώ στον καθένα, τη στιγμή που η επιχείρηση είναι από τις μεγαλύτερες στον κλάδο της ανακύκλωσης, με αρκετά εργοστάσια σε όλη τη χώρα, συνεχείς επιδοτήσεις απ' το κράτος και προμηθευτές οργανισμούς του Δημοσίου και Δήμους! Παράλληλα, έφερε άλλους μετανάστες εργάτες για σπάσουν την απεργία, αλλά οι απεργοί τους απέτρεψαν να δουλέψουν.

Η επιτροπή των εργαζομένων κατήγγειλε ότι η εταιρία προσπαθεί να εξωθήσει μερίδα εργαζομένων να δουλέψει για εργολάβο, που με τη σειρά του θα τους «νοικιάζει» σε άλλες εταιρίες, με άλλο εργασιακό καθεστώς. Οι εργάτες είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν την απεργία, παραμένοντας στο εργοστάσιο μέχρι να πάρουν όλα όσα τους χρωστά η εργοδοσία, παρά την προσπάθεια τρομοκράτησης, η οποία έφτασε μέχρι και σε «επισκέψεις» αστυνομικών σε σπίτια απεργών!

Οι εργαζόμενοι στη Γενική Ανακύκλωση καλούν σε συγκέντρωση συμπαρατάσεως την Κυριακή 11 Ιανουαρίου στο Δημαρχείο του Ασπρόπυργου, απαιτώντας άμεση πληρωμή των δεδουλευμένων και παράταση των συμβάσεων, καθώς και να μην απαγγελθούν κατηγορίες σε συλληφθέντες απεργούς και συμπαραστάτες.

Μετά από ασφυκτικές πιέσεις των απεργών, στις 10 Ιανουαρίου η εργοδοσία προχώρησε σε δεύτερη καταβολή μέρους των δεδουλευμένων. Σε έκτακτη συνέλευση, αποφάσισαν να συνεχίσουν τις κινητοποιήσεις καθημερινά στην πύλη του εργοστασίου από τις 5.30 τα ξημερώματα, μέχρι η εταιρεία να καταβάλει το σύνολο των απλήρωτων μισθών και να τακτοποιήσει τις υποχρεώσεις της στο ΙΚΑ. Την Τρίτη 13/1, κατά την εξέταση της προσφυγής εργατικής διαφοράς κατά της εταιρίας, οι εργαζόμενοι θα προχωρήσουν σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας.

Για άλλη μια φορά, κυβέρνηση και αφεντικά εφάρμοσαν τη μόνη τακτική που έχουν για να επιβάλλονται, την καταστολή! Άλλη μια επίθεση σ' ένα απ' τα πιο αδύναμα κομμάτια της κοινωνίας και της εργατικής τάξης, του μετανάστες εργάτες! Άλλη μια περίπτωση εξαθλίωσης και υπερεκμετάλλευσης, που έρχεται να συμπληρώσει το κάδρο της ακροδεξιάς κυβέρνησης Σαμαρά, η οποία πλασάρει εντελώς απροκάλυπτα το «φράχτη κατά της λαθρομετανάστευσης» στον Έβρο, χτυπάει αλύπητα τους μετανάστες με πογκρόμ, καθώς και τους εργαζόμενους και νέους, όσο βλέπει ότι χάνει την εξουσία... Η απάντηση των μεταναστών εργατών, όμως, ήταν άμεση και καλά οργανωμένη! Οι κινητοποιήσεις τους δημιούργησαν άλλο ένα ρήγμα στο σάπιο σύστημα και δείχνουν το δρόμο. Το ίδιο αποφασιστικά και ανυποχώρητα πρέπει να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματά μας, να οργανωνόμαστε στους χώρους δουλειάς.

► Άμεση υλοποίηση των αιτημάτων των μεταναστών εργατών της Γενικής Ανακύκλωσης

► Κάτω τα χέρια από τους μετανάστες

► Κάτω η κυβέρνηση του μνημονίου, της ανεργίας, φτώχειας και αστυνομοκρατίας

Στις εκλογές
της 25^{ης} Γενάρη
στηρίξτε-ψηφίστε
Ο.Κ.Δ.Ε.
Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνούς Ελλάδας

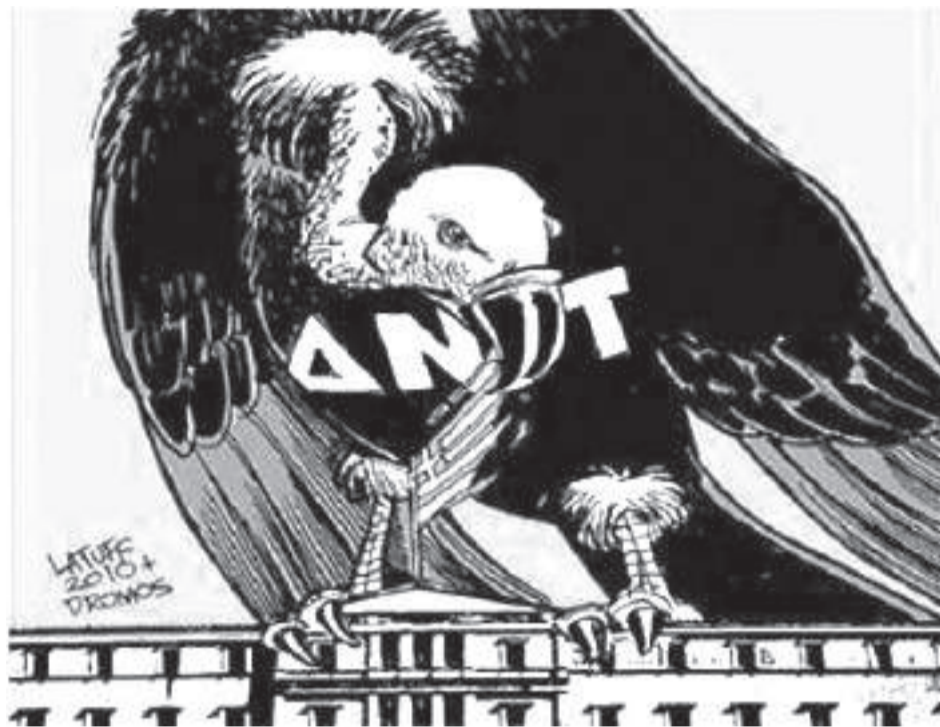
Οι μαφιόζικοι εκβιασμοί των αγορών

■ Ηρακλής Χριστοφορίδης

Σχεδόν ταυτόχρονα με την απόφαση της Συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου να επισπεύσει την εκλογή Προέδρου, άρχισαν και οι μαφιόζικοι εκβιασμοί των αγορών προς τους έλληνες εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Μια βροχή από δημοσιεύματα, αναλύσεις, δηλώσεις και πρωτοσέλιδα έχουν κατακλύσει τον διεθνή τύπο: «Πόσο πιο εφιαλτική μπορεί να γίνει η Ελλάδα;», «Επέστρεψε η απειλή του οικονομικού Αρμαγεδδώνα», «Πολιτική αστάθεια σε Ευρώπη και Ελλάδα», «Η Ελλάδα ξανά απειλή για την παγκόσμια οικονομία», «Η γερμανική κυβέρνηση είναι πρόθυμη να αφήσει εκτός ευρώ την Αθήνα», «Η Ευρωκρίση επέστρεψε, η Ελλάδα απειλείται με έξοδο από το ευρώ και επιστροφή στη δραχμή», «Οι Γερμανοί υπολογίζουν από τώρα πόσο θα κοστίζει η έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ» κ.α. Και οι εκβιασμοί είναι είτε ωμοί, όπως «ακολουθείτε τα μνημόνια ή βγαίνετε εκτός ευρώ και χρεοκοπέιτε», είτε έμμεσοι, όπως «καμιά χώρα δεν θα βγει από το ευρώ, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ θα τα βρει με την Ευρωζώνη και θα τηρήσει λίγο πολύ τις δεσμεύσεις».

Οι πρωταγωνιστές αυτών των εκβιασμών, όπως ήταν αναμενόμενο, είναι: οι διεθνείς οίκοι αξιολόγησης και «αξιόπιστα» ινστιτούτα αναλύσεων (Moody's, Fitch, IHS Global Insight κ.α.), οι μεγάλες ευρωπαϊκές και αμερικάνικες τράπεζες (Bank of America, Merrill Lynch, JP Morgan, Commerzbank, HSBC, Citigroup, Nomura, Deutsche Bank, Barclays κ.α.), οι ναυαρχίδες του χρηματοπιστωτικού τομέα *Financial Times* και *Bloomberg*, κερδοσκοπικά κεφάλαια (RBC Capital Markets, Sunrise Brokers κ.α.), αλλά και το σύνολο των μεγάλων γερμανικών (*Der Spiegel*, *Suddeutsche Zeitung*, *Die Welt*, *Bild* κ.α.), γαλλικών (*Le Figaro*, *Le Monde* κ.α.), αμερικάνικων (*Wall Street Journal*, *New York Times*, *Washington Post* κ.α.) εφημερίδων.

Η ηγεσία όλου αυτού του συρφετού των εκβιαστών ήταν φυσικά το πολιτικό τους προσωπικό. Ήταν ο Γιούνκερ, πρόεδρος της Κομισιόν, αλλά και «πρόεδρος» των φοροαπαλλαγών των πολυεθνικών και των φορολογικών παραδείσων, που ακόμη και πριν την πρώτη ψηφοφορία για την εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας, δήλωσε ωμά πως δεν του αρέσουν «ακραίες δυνάμεις», υπονοώντας τον ΣΥΡΙΖΑ, ότι συνεργάζεται μόνο με «οικεία πρόσωπα» και –ακόμη πιο απροκάλυπτα και προκλητικά– ότι «πιστεύω ότι οι Έλληνες... γνωρίζουν πολύ καλά τι θα σημαίνει για την Ελλάδα και την Ευρωζώνη ένα λανθασμένο εκλογικό αποτέλεσμα». Τις ίδιες μέρες, δίπλα στον

Γιούνκερ, πρωταγωνιστούσε και ο Μοσκοβισί, επίτροπος νομισματικών υποθέσεων του ΔΝΤ, ξεκαθαρίζοντας πως «θα είναι κρίμα η Ελλάδα να βρεθεί αντιμέτωπη και πάλι με το Grexit, μετά την σημαντική δουλειά που έχει κάνει». Σε λίγο την σκυτάλη πήρε ο Ντράγκι, πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), ξεκαθαρίζοντας ότι «η χρηματοδότηση της Ελλάδας θα γίνεται μόνο όσο η χώρα θα βρίσκεται στο πλαίσιο μιας συμφωνίας και δεν θα δοθεί ούτε ευρώ, αν μείνει εκτός». Με άλλα λόγια: η συνέχιση των μνημονίων ή διακοπή της χρηματοδότησης των ελληνικών τραπεζών από την ΕΚΤ (ως γνωστόν, η ΕΚΤ, εκτός των άλλων, ανακυκλώνει τακτικά περίπου 45 δις ως χρηματοδοτική βοήθεια προς τις ελληνικές τράπεζες, για να καλυφθεί το κενό μεταξύ των καταθέσεων και των δανείων τους).

Πάνω σ' αυτούς τους εκβιασμούς στηρίχθηκε, αναπαρήγαγε και επαύξησε το ελληνικό τους πολιτικό προσωπικό με προεξάρχοντες τον Σαμαρά, τη Βούλτεψη, τον Γεωργιάδη, Χαρδούβελι, Στουρνάρα κ.α. αλλά και όλοι οι τηλεοπτικοί σταθμοί και οι αστικές εφημερίδες.

Η ανεκδιήγητη Βούλτεψη δεν δίστασε να δηλώσει ότι «ελληνική οικονομία απειλείται από τους διεθνείς οίκους αξιολόγησης με πιστωτικό γεγονός σε περίπτωση που προκληθούν εκλογές», με άλλα λόγια ότι οι εκλογές απαγορεύονται για να... μην χρεοκοπήσει η χώρα! Ο Στουρνάρας, αν και πρόεδρος της Τράπεζας της Ελλάδας, επαύξησε: «Η κρίση των τελευταίων ημερών λαμβάνει πλέον σοβαρές διαστάσεις, η ρευστότητα στην αγορά μειώνεται με ταχύ ρυθμό... ο κίνδυνος μιας ανεπανόρθωτης βλάβης της ελληνικής οικονομίας είναι μεγάλος». Από 'κείνη τη στιγμή, η απειλή του Grexit (δηλαδή της εξόδου της Ελ-

λάδας από το ευρώ και η συνακόλουθη χρεοκοπία) έγινε το μόνιμο και αποκλειστικό επιχείρημα, το κύριο όπλο στην προεκλογική εκστρατεία του Σαμαρά και της ΝΔ.

Όπως ήταν φυσικό, και τα ελληνικά ΜΜΕξαπάτησης, από τηλεοπτικούς σταθμούς μέχρι εφημερίδες, όλοι οι αργυρώνητοι μεγαλοδημοσιογράφοι, δεν έχουν σταματήσει εδώ και έναν μήνα να επισειούν τον κίνδυνο του Grexit, να απειλούν με χρεοκοπίες και όλα τα δεινά της κόλασης, αν τυχόν βγει κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Βέβαια, μετά το πρώτο κύμα οι εκβιασμοί άρχισαν να γίνονται πιο προσεκτικοί. Αφενός υπήρχε ο κίνδυνος να δημιουργηθεί ένα bank run, μια φυγή καταθέσεων που θα διέλυε τις ελληνικές τράπεζες, αλλά και μια ανεξέλεγκτη καταράκτα του ευρώ και απότομη επιδείνωση της ύφεσης στην Ευρωζώνη – και, αφετέρου, γιατί άρχισαν να συνειδητοποιούν ότι οι εκβιασμοί τους δεν έπιαναν όπως το 2012. Ωστόσο, οι εκβιασμοί, αν και πιο προσεκτικοί και έμμεσοι, δεν σταμάτησαν ούτε λεπτό, είτε από τον διεθνή και ελληνικό τύπο, είτε από το πολιτικό προσωπικό της Ε.Ε. ή της ΝΔ και του συρφετού των προθύμων (ΠΟΤΑΜΙ κ.α.).

Μια δεύτερη κορύφωση αυτών των εκβιασμών θα προκληθεί στις 5 Γενάρη, όταν ανεπίσημες διαρροές της Μέρκελ και του Σόιμπλε στο γερμανικό αστικό περιοδικό *Der Spiegel*, ξεκαθάριζαν ότι η Μέρκελ επιθυμεί την παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ στον βαθμό που θα τηρηθούν οι δεσμεύσεις (δηλαδή τα μνημόνια και η αποπληρωμή του χρέους) από την νέα κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί σε διαφορετική περίπτωση η Ελλάδα θα εκδιωχθεί από το ευρώ, και μάλιστα χωρίς να υπάρξει κανένας κίνδυνος αποσταθεροποίησης, μια που η Ευρωζώνη,

σε αντίθεση με ό,τι συνέβαινε το 2012, είναι πλέον θωρακισμένη απέναντι σ' ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Και ένας σύμβουλος της ξεκαθάριζε ακόμη πιο κατηγορηματικά: «Παρά το ότι οι ευρωπαϊκές συνθήκες δεν προβλέπουν εγκατάλειψη του ενιαίου νομίσματος για μια χώρα, έξυπνοι νομικοί θα βρουν τον τρόπο».

Είναι γεγονός ότι μέσα σε αυτό το λυσσασμένο κύμα εκβιασμών και απειλών, υπάρχουν και ορισμένες διαφοροποιήσεις. Στην πλειοψηφία τους όμως πρόκειται για υποκριτικές φωνές, που θέλουν να επικρατήσει «ψυχραιμία και σωφροσύνη» και από τις δύο πλευρές, και από την Ε.Ε. και από τον ΣΥΡΙΖΑ, ώστε και τα μνημόνια να συνεχιστούν και κάποιες παραχωρήσεις, όσον αφορά το ελληνικό χρέος, να γίνουν. Σε αυτό το είδος των έμμεσων εκβιασμών, όπως ήταν αναμενόμενο, πρωταγωνιστούν οι κατ' εξοχήν επαγγελματίες υποκριτές και διπρόσωποι σοσιαλδημοκράτες, όπως ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Μάρτιν Σουλτς, ο Ολάντ ή οι γερμανοί σοσιαλδημοκράτες Στάνιμαγιερ και Γκάμπριελ.

Πέρα όμως απ' αυτούς τους σιχαμερούς υποκριτές, είναι γεγονός ότι έχει αρχίσει να εκδηλώνεται και μια αμηχανία μέσα στους ευρωπαϊκούς κύκλους για το πώς θα αντιμετωπίσουν μια ενδεχόμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – επί της ουσίας, την «εξέγερση» των ελλήνων εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, αλλά και γενικότερα την αντίθεση των ευρωπαίων εργαζομένων προς την Ε.Ε. και το ευρώ. Από τη μια, είναι ξεκάθαρο ότι η οικονομική κρίση της ΕΕ, τα ανοιχτά μέτωπα σε Ουκρανία, Μέση Ανατολή κ.α., η Διατλαντική Συμφωνία, επιβάλλουν την ολοένα και αγριότερη συνέχιση και γενίκευση της πολιτικής των μνημονίων, για την πλήρη ισοπέδωση των δικαιωμάτων των ευρωπαίων εργαζομένων. Οποιαδήποτε ένδειξη ότι «χαλαρώνει» αυτή η πολιτική θα είχε καταστροφικές συνέπειες για την ευρωπαϊκή μπουρζουαζία, ειδικά τώρα που μια σειρά χώρες έχουν εκλογές μέσα στο 2015 (Δανία, Εσθονία, Φινλανδία, Ελλάδα, Πολωνία, Πορτογαλία, Ισπανία, Ηνωμένο Βασίλειο). Από την άλλη, είναι γεγονός ότι αυτή η πολιτική της Μέρκελ είναι αδύνατον να συνεχιστεί χωρίς να βυθιστεί η Ευρωζώνη σε μια βαθιά οικονομική και πολιτική κρίση, με ορατή κατάληξη τη διάλυσή της.

Όπως και να 'χει, και παρά το διαφανόμενο αδιέξοδο της Ε.Ε., είναι σίγουρο ότι αυτοί οι εκβιασμοί –η προσπάθεια κατάργησης ακόμη και αυτού του δικαιώματος των εκλογών και της ψήφου–, θα συνεχιστούν και θα ενταθούν όσο θα πλησιάζουμε προς τις εκλογές της 25^{ης} Ιανουαρίου.

Η Ο.Κ.Δ.Ε. στις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου

Στις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου
στηρίξτε-ψηφίστε
Ο.Κ.Δ.Ε.
Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Η Ο.Κ.Δ.Ε. (Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας) **συμμετέχει αυτόνομα στις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου:**

– Για να καταγγείλει και ν' αγωνιστεί ενάντια σε όλους αυτούς που οδήγησαν την οικονομία στη χρεοκοπία, επέβαλλαν τα Μνημόνια. Τη χούντα Συγκυβέρνησης-Τρόικας, ένα πολιτικό προσωπικό βουτηγμένο στη διαφθορά και τα σκάνδαλα, που το μόνο που ξέρει είναι να τρομοκρατεί, να λαιμοκοπεί τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και να κατακλύβει το εισόδημά τους.

– Για να καταγγείλει τη **συμμορία του ευρώ και των προθύμων** (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ κ.α.), που κυβέρνησαν χωρίς καμία πολιτική ή δημοκρατική νομιμοποίηση, με διαρκή πολιτικά πραξικοπήματα, καταργώντας κάθε εθνική και λαϊκή κυριαρχία. Που μαζί με την Τρόικα και την κλίκα της Μέρκελ έχουν επιβάλλει ένα καθεστώς νεοαποικιακού τύπου, όπως και αλλού στην Ευρώπη, για να σώσουν τις τράπεζες και το σύστημά τους. Που μαζί με **τους εκβιαστές των αγορών**, τους γύπες του διεθνούς χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου, απειλούν και τρομοκρατούν τον ελληνικό λαό.

– Για να καταδείξει και να συγκρουστεί με το **τερατώδες κράτος έκτακτης ανάγκης**, πάνω στο οποίο είναι γαντζωμένη η κυβέρνηση και το χρεοκοπημένο αστικό πολιτικό σύστημα, για να παραμείνουν στην εξουσία. Η **χούντα με κοινοβουλευτικό μανδύα** που μας κυβερνά είναι μια συμμορία που βασίζεται στα ΜΑΤ, στη βία πάνω σε διαδηλωτές, σε αγωνιστές και μετανάστες, στη βιομηχανία διώξεων, στις επιστρατεύσεις και απαγορεύσεις απεργιών και διαδηλώσεων, στις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, στα δόγματα «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» και «νόμος και τάξη».

– Για να αναδείξει την αναγκαιότητα να απαλλαγούμε από τις δυνάμεις αυτές που καταστρέφουν το παρόν και το μέλλον των εργαζομένων και της νεολαίας. Όσο η τρόικα, οι δανειστές-εκβιαστές, το κεφάλαιο και οι υπηρέτες του, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ βρίσκονται στην εξουσία, δεν υπάρχει καμία προοπτική ανάπτυξης αλλά διαρκής

καταβράθρωση της οικονομίας και της κοινωνίας, δεκαετίες φτώχειας και υπανάπτυξης. Όσο κυβερνούν αυτοί, δεν έχουμε να περιμένουμε παρά μόνο ακόμα μεγαλύτερη φτώχεια και εξαθλίωση, ακόμα μεγαλύτερη κοινωνική και ανθρωπιστική καταστροφή, ακόμα μεγαλύτερη ταπείνωση και εξευτελισμό.

Η «δημοσιονομική προσαρμογή» και το «νοικοκύρεμα», με τη μορφή των μνημονίων, για τα οποία επαίρεται η συγκυβέρνηση, έφεραν εκατοντάδες χιλιάδες άνεργους, πλήρη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, διάλυση μισθών και συντάξεων, ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, κατασχέσεις και πλειστηριασμούς καταθέσεων και σπιτιών, χιλιάδες σπίτια χωρίς ρεύμα, καταχρεωμένα νοικοκυριά, αυτοκτονίες, ανθρώπους στα συσσίτια, μετέτρεψαν τους εργαζόμενους σε δουλοπάροικους κ.λπ.

Τα μνημόνια και η διαρκής λιτότητα – στο όνομα της μείωσης του χρέους– ήταν ένα ξέφρενο πανηγύρι μεταφοράς δισεκατομμυρίων στις τσέπες μιας χούφτας καπιταλιστών-μυραγοριτών, τραπεζιτών και των πολιτικών τους εκφραστών, δηλαδή της συμμορίας του ευρώ ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Είναι χαρακτηριστικό ότι 4 χρόνια μνημονιακών πολιτικών στην πραγματικότητα αύξησαν το δημόσιο χρέος (από 127% ως ποσοστό του ΑΕΠ το 2009 στο 175% το 2014) και χάρισαν στις τράπεζες 250 δις ευρώ!

– Για ν' αναδείξει την ανάγκη να συγκρουστούμε με **τον ζουρλομανδύα του Ευρώ και της Ε.Ε.**, με το δόγμα της «δημοσιονομικής πειθαρχίας», που σημαίνουν διαρκείς εκβιασμούς, μνημόνια και λιτότητα διαρκείας, απολύσεις, ανεργία, μείωση μισθών και συντάξεων, φόρους και χαράτσια, διάλυση της υγείας και της κοινωνικής ασφάλισης, κλείσιμο σχολείων, νοσοκομείων, δημόσιων οργανισμών κ.λπ., επιτήρηση και κηδεμονία, μετατροπή ολόκληρων χωρών σε «αποικίες χρέους».

– Για να συγκρουστεί και να αναδείξει **όσα δεκανίκια του συστήματος εμφανίζονται για να συγκρατήσουν και να μειώσουν την κατάρρευση του αστικού πολιτικού σκηνικού.** Όλοι αυτοί οι μαϊντανοί που εμφανίζονται με νέο ή «πατριωτικό» προφίλ (Ποτάμι, Αν.Ελ.) δεν είναι τίποτα άλλο παρά καθαρόαιμοι νεοφιλελεύθεροι ή εκφραστές της «Λαϊκής Δεξιάς». Για να συγκρουστεί και με τα ακροδεξιά και φασιστικά δεκανίκια του συστήματος (Χρυσή Αυγή κ.α.).

– Για να αναδείξει τις **αυταπάτες και τα αδιέξοδα του ΣΥΡΙΖΑ** που προσπαθεί να συμβιάσει δανειστές και θύματα της κρίσης, ευρώ και απαλλαγή από τα μνημόνια, αγορές και κοινωνία. Είμαστε αντίθετοι με το σχέδιο διαχείρισης της κρίσης του ελληνικού καπιταλισμού του ΣΥΡΙΖΑ και τη ρεφορμιστική πολιτική του. Το σχέδιο αυτό δεν έχει μέλλον. Είμαστε αντίθετοι και με την εγκληματική, **διασπαστική και ρεφορμιστική πολιτική του ΚΚΕ**, που κάνει ό,τι μπορεί για να συκοφαντήσει και να διατρέψει τους αγώνες, να εξωραΐσει την παντοδυναμία του καπιταλισμού και των αστικών δυνάμεων.

– Για να αναδείξει **το πολιτικό πρόβλημα.** Γιατί όσο σημαντικό κι αν είναι ν' απαλλαγούμε απ' αυτή τη μνημονιακή συγκυβέρνηση, θα έχουμε ακόμα απέναντί μας την Ε.Ε. και τους ιμπεριαλιστές, τους τοκογλόφους των αγορών, τους καπιταλιστές που επενδύουν για τη σωτηρία τους στη συνέχιση του μνημονιακού καθεστώτος. Τους κρατικούς μηχανισμούς καταστολής, που εκεί κυρίως στηρίζονται οι κυρίαρχες τάξεις. **Για να απαλλαγούμε οριστικά από όλους αυτούς, χρειάζεται παραταμαμένος και λυσσασμένος αγώνας.** Η μάχη που έχουμε μπροστά μας δεν θα κριθεί στο κοινοβούλιο και στους αστικούς θεσμούς, αλλά στους δρόμους, στις γειτονιές, στους εργασιακούς χώρους, στα σχολεία και τις σχολές. Σε τίποτα δεν έχει να βοηθήσει μια φλυαρία περί «δημοκρατίας» και «διαπραγμάτευσης». **Αυτό που απαιτείται δεν είναι μόνο μια πολιτική αλλαγή, αλλά και μια κοινωνική αλλαγή, μια βαθιά τομή σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση.**

– Για να αναδείξει **ένα αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και ένα σχέδιο αγώνων, ανασυγκρότησης και ανασύνθεσης του εργατικού κινήματος**, απαραίτητα για ν' αντιμετωπιστούν τα ζωτικά προβλήματα των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας. Ένα πρόγραμμα αγώνων και μέτρων, που δεν θα περιορίζονται στο δήθεν «εφικτό» και «ρεαλιστικό» (με τα μέτρα του συστήματος), αλλά σε ό,τι είναι αναγκαίο για την επιβίωση και βελτίωση της ζωής των εργαζομένων και λαϊκών μαζών. Τα λεφτά και οι πόροι υπάρχουν στις τσέπες, τους τραπεζικούς λογαριασμούς, τους φορολογικούς παραδείσους των καπιταλιστών. Όλα αυτά απαιτούν μια αλλαγή στη δομή της εξουσίας, **μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων**, στηριγμένη στην κινητοποίηση και μόνιμη οργάνωση στους χώρους εργασίας, στην πάλη για την επιβολή των συμφερόντων της πλειοψηφίας.

– Για να δείξει ότι τελικά η ρίζα του προβλήματος είναι **η κρίση του ίδιου του καπιταλισμού**, η λογική και το σύστημα της εκμετάλλευσης και καταπίεσης, ο ανταγωνισμός, το κέρδος, η ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής. **Η μοναδική διέξοδος από την καπιταλιστική βαρβαρότητα βρίσκεται έξω απ' την οικονομία της αγοράς και γενικά το αστικό και καπιταλιστικό σύστημα, έξω απ' την καπιταλιστική Ε.Ε. και το Ευρώ. Στην εγκαθίδρυση της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας στη χώρα μας, στη συντριβή της ρατσιστικής και ιμπεριαλιστικής Ε.Ε. και τη δημιουργία μιας Ευρώπης δημοκρατικής, ριζοσπαστικής, σοσιαλιστικής.** Ένας Σοσιαλισμός θεμελιωμένος σε κινηματικούς και κοινωνικούς θεσμούς, σε όργανα εργατικού/λαϊκού ελέγχου και συμμετοχής, άμεσης δημοκρατίας και αυτοδιαχείρισης, όπου τα δημοκρατικά, πολιτικά, συνδικαλιστικά, ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες θα ξεπερνούν κατά πολύ (ποσοτικά και ποιοτικά) αυτά και των πιο ανεπτυγμένων αστικών δημοκρατιών. Μια κοινωνία με τα μέσα παραγωγής κοινωνική ιδιοκτησία, με προτεραιότητα τις ανάγκες των πολλών, όχι της μειοψηφίας του πλούτου και του κέρδους.

– Η Ο.Κ.Δ.Ε. κατεβαίνει στις εκλογές μιλώντας τη γλώσσα της αλήθειας. Δεν κάνει συμβόλαιο με τη νίκη, αλλά με τον αγώνα. Το πρόγραμμα, η πολιτική, η τακτική και πρακτική της Ο.Κ.Δ.Ε. είναι ένα τέτοιο συμβόλαιο, που έχει μέσα του όλες τις προϋποθέσεις για τη νίκη. Πιστεύουμε ότι η πολιτική μας είναι η πιο **χρήσιμη επιλογή**, γιατί δεν περιορίζεται σε μια πολιτική αλλαγή –έστω και προοδευτική–, αλλά δίνει το αποφασιστικό χτύπημα στις νεοφιλελεύθερες, μνημονιακές αστικές δυνάμεις, χτυπώντας το κακό στη ρίζα του, με την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος, με την εγκαθίδρυση μια άλλης εξουσίας, μιας κυβέρνησης των εργαζομένων. Μια επαναστατική πολιτική που δεν θέλει να σκορπίσει αυταπάτες, αλλά να αποτελέσει σταθερή πυξίδα για τους αγώνες των εργαζομένων και της νεολαίας.

– Η Ο.Κ.Δ.Ε. συμμετέχει στις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου και ως μια συνέχεια των παρεμβάσεων της στους αγώνες, ως μια ανάδειξη τους. Μια συνέχεια της συμβολής της στην οργάνωση της αντίστασης και αντεπίθεσης των εργαζομένων μαζών, αξιοποιώντας όλες τις πρόσφατες εμπειρίες: εξέγερση του Δεκέμβρη 2008, παραταμαμένος κοινωνικός πόλεμος απ' τις αρχές του 2010 (5η Μάη, κίνημα αγανακτισμένων, «Ιουλιανός», 12 Φλεβάρη 2012, αγώνες ενάντια στις διαθεσιμότητες και απολύσεις, φοιτητικό και εκπαιδευτικό κίνημα, αντιφασιστικό κίνημα, κινήματα γειτονιών, εργατικοί αγώνες κ.λπ.). Για ν' αναδείξει ένα σχέδιο ανασυγκρότησης-ανασύνθεσης του εργατικού κινήματος.

– Τέλος, θέλουμε να δείξουμε την αναγκαιότητα **μιας νέας επαναστατικής δύναμης**, που είναι η βασική προϋπόθεση για μια νικηφόρα σύγκρουση με το σύστημα, τους υπηρέτες και το κράτος του.

Στα ψηφοδέλτια της Ο.Κ.Δ.Ε. συμμετέχουν μέλη διοικήσεων σωματείων, συνδικαλιστές και απλοί εργαζόμενοι με σημαντική συμβολή στις απεργίες και τους αγώνες, άνεργοι εργάτες που δραστηριοποιούνται σε επιτροπές γειτονιών ενάντια στους πλειστηριασμούς και τις κατασχέσεις, αγωνιστές που δραστηριοποιούνται για την υπεράσπιση των μεταναστών και ενάντια στο ρατσισμό/φασισμό, φοιτητές ενεργοί στο φοιτητικό κίνημα. Έτσι, συμβολίζουμε και αναδεικνύουμε και εκείνους τους αγώνες, εκείνο το κομμάτι της εργατικής τάξης (με μερική απασχόληση και κάθε είδους ελαστική εργασία, ανασφάλιστους, άνεργους, μετανάστες κ.λπ.) που αποσιωπάται απ' τα ΜΜΕ, τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, την αστική διαπλοκή. Που έπαιξαν και παίζουν σημαντικό ρόλο σε όλα τα κινήματα, στους μικρούς ή μεγάλους αγώνες.

**Για την Ενίσχυση και Νίκη των Αγώνων
Μια Πραγματικά Χρήσιμη Επιλογή**

**Στηρίξτε – Ψηφίστε
Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας**

ΦΑΚΕΛΟΣ: Εκλογές

Στις εκλογές
της 25^{ης} Γενάρη
στηρίξτε-ψηφίστε
Ο.Κ.Δ.Ε.
Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

▶ Κάτω η Χούντα ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - '

▶ Τσακίστε τους Εκβιαστές της Ε.Ε. και τ

▶ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜ

Εδώ και 2,5 χρόνια, οι δυνάμεις της συγκυβέρνησης σπρώχνουν τον ελληνικό λαό όλο πιο βαθιά σε μια ανείπωτη φτώχεια και εξαθλίωση, καταστροφή και ταπείνωση.

Παραγωγή και οικονομία βουλιάζουν. Απολύσεις και ανεργία θερίζουν, ειδικά τους νέους και τις παραγωγικές ηλικίες. Κάθε σπίτι έχει τουλάχιστον κι έναν άνεργο. Χιλιάδες μεταναστεύουν.

Εκατομμύρια βρίσκονται στα όρια της φτώχειας. Παιδιά λιποθυμούν πεινασμένα στα σχολεία. Χιλιάδες νοικοκυριά δεν έχουν ούτε τα στοιχειώδη, βρίσκονται αντιμέτωπα με χρέη, κατασχέσεις, πλειστηριασμούς, με τ' αρπακτικά των τραπεζών. Κύμα απόγνωσης και αυτοκτονιών σαρώνει την κοινωνία.

Υγεία, κοινωνική ασφάλιση, παιδεία διαλύονται. Οι υποδομές ξεπουλιούνται σε αετούχηδες «επενδυτές».

Οι εργαζόμενοι μετατρέπονται σε δουλοπάροικους. Οι χώροι δουλειάς γίνονται κάτεργα, όπου νόμος είναι το δίκιο των... εργοδοτών, μικρών και μεγάλων.

Κατέρρευσαν τα ψέμματα για "success story", «έξοδο απ' τα Μνημόνια», «ανάπτυξη»... Μόνη επιτυχία των Μνημονίων, πάνω στα συντρίμια της οικονομίας και της κοινωνίας:

- Η διάλυση μισθών και συντάξεων, του εισοδήματος και βιοτικού επιπέδου, των δικαιωμάτων και κατακτήσεων των εργαζομένων, φτωχών λαϊκών στρωμάτων και νέων.

- Μια βροχή δισεκατομμυρίων για την ελίτ των καπιταλιστών και πλουσίων, αεριτζήδων, τοκογλύφων και μεγαλοφοροφυγάδων, των πολιτικών φίλων τους.

- Η επιβίωση μιας συμμορίας «πρόθυμων» βουλευτών και πολιτικάντηδων, του πιο άθλιου πολιτικού προσωπικού που γνώρισε η χώρα!

Και τώρα, πριν καταρρεύσουν, τίποτα δεν διαπραγματεύτηκαν με την Τρόικα. Συνυπέγραψαν και με τα δύο χέρια τρισεπιπλέον, εφιαλτικά μέτρα, νέο Μνημόνιο, που θα εφαρμόσουν αν παραμείνουν στην εξουσία!

Χούντα με κοινοβουλευτικό μανδύα.

Συντηρούν αυτό το άθλιο καθεστώς μ' ένα τερατώδες Κράτος Έκτακτης Ανάγκης. Με ΜΑΤ, ξύλο και βιομηχανία διώξεων ενάντια σ' όποιον αγωνίζεται, ειδικά τους νέους. Με χουντικές Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, επιστρατεύσεις απεργών, απαγόρευση διαδηλώσεων και καταλήψεων. Με κτηνώδη μεταχείριση των μεταναστών. Θέλουν να φωλιάσει στην κοινωνία ο φόβος, η διαίρεση, το ρατσιστικό μίσος, για να τσακίσουν την αντίσταση και τους αγώνες μας.

Μαυρίζουμε μαζικά ΝΔ-ΠΑΣΟΚ.

Να ξηλώσουμε όσους μας καταστρέφουν. Να βαθύνουμε την κρίση και αποσύνθεσή τους, για να μην ξανασηκώσουν κεφάλι.

Μαύρο σ' όλα τα δεκανίκια τους. Δεν ξεγελιόμαστε από δήθεν «άφθαρτους», ακόμα πιο λυσσασμένους μνημονιακούς (Ποτάμι), από ανύπαρκτες «πατριωτικές λύσεις» (ΑΝΕΛ). Δεν δίνουμε συγχωροχάρτια (ΔΗ-

ΜΑΡ). Μαυρίζουμε την Χρυσή Αυγή, κάθε παλιό ή νέο ακροδεξιό, που θέλει να σώσει το καθεστώς τσακίζοντας τους εργαζόμενους.

Τσακίστε τους Εκβιαστές της Ε.Ε. και των Αγορών

Οι επικεφαλής της Ε.Ε., οι γύπες του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ και η ντόπια ελίτ, μας απειλούν με χάος, για να κρατήσουν με κάθε μέσο στην εξουσία τις υποτακτικές τους κλίκες Σαμαρά-Βενιζέλου. Απειλούν να συντρίψουν κάθε «απείθαρχο». Απαιτούν «τήρηση των συμφωνηθέντων». Μας... επιτρέπουν να ψηφίσουμε μόνο υπέρ της συνέχισης της μνημονιακής καταστροφής!

Δεν είμαστε δουλοπάροικοι - Δεν τρομοκρατούμαστε! Εμπρός να συντρίψουμε τους εκβιαστές, στηριγμένοι στην ενότητα, την οργάνωση, τον αγώνα μας, με την αλληλεγγύη των εργαζομένων της Ευρώπης. Να διώξουμε συγκυβέρνηση, Μνημόνια, Τρόικες - για μια νέα πορεία, υπέρ των εργαζομένων και φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

ΟΧΙ ΛΟΓΙΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Ενότητα - Αγώνας Παντού

Καταστροφική η πολιτική του ΚΚΕ

Το ΚΚΕ, όσο πιο «ταξικά» ρητορεύει, τόσο πιο συντηρητική πρακτική υιοθετεί. Απέχει από κάθε αυθόρμητη ή ριζοσπαστική κίνηση, καταγγέλει και διασπά αγώνες, για να διαχωριστεί από αντίπαλες δυνάμεις, σε βάρος των εργαζομένων. Καλλιεργεί την ηττοπάθεια, ψέλλοντας μαζί με τους μνημονιακούς ότι τίποτα δεν αλλάζει. Θεωρεί την υπόλοιπη Αριστερά (ιδιαίτερα τα πιο ριζοσπαστικά κομμάτια) εχθρό χειρότερο κι απ' τους μνημονιακούς, εξαπολύοντας επιθέσεις και συκοφαντίες. Να καταδικάσουμε αυτή την καταστροφική πολιτική.

Όχι στις αυταπάτες και αδιέξοδα του ΣΥΡΙΖΑ

Δεν πρέπει να εμπιστευτούμε στο ΣΥΡΙΖΑ τις ελπίδες, τον πόθο για απαλλαγή απ' τη σημερινή άθλια κατάσταση.

Δεν αρκούν κάποια μέτρα ανακούφισης της πιο ακραίας φτώχειας και εξαθλίωσης, όπως έχει εξαγγείλει ο ΣΥΡΙΖΑ. Το μεγάλο, ζωτικό πρόβλημα είναι η επανεκκίνηση της οικονομίας - γι' αυτή δεν έχει κανένα πραγματικό πρόγραμμα. Γιατί δεν αρκεί μια «αντιμνημονιακή» πολιτική, όταν η οικονομία είναι βραχυκυκλωμένη στην κρίση, χρεοκοπία και κατάρρευση του ελληνικού καπιταλισμού.

Ο ΣΥΡΙΖΑ διαρκώς μετατοπίζεται δεξιά, υποχωρεί και στρογγυλεύει θέσεις, δίνει όρ-

κους πίστης στο καθεστώς, την καπιταλιστική οικονομία και το Ευρώ, εγγυήσεις στους ιμπεριαλιστές. Δεν έχουμε περιθώρια για τέτοιες αυταπάτες:

- Δεν υπάρχουν «σταθερές λύσεις», μέσα απλά από μια κυβερνητική αλλαγή. Απ' την αναζήτηση σαθρών «πλατιών συμμαχιών», με πρόσωπα που για χρόνια υπηρέτησαν το ξεφτισμένο αστικό πολιτικό σκηνικό ή και τα Μνημόνια, προσπαθώντας σήμερα να επιβιώσουν ως μετανοημένα.

- Δεν υπάρχει «πραγματική ή σκληρή διαπραγμάτευση», για όποιον αποδέχεται το ασφυκτικό πλαίσιο του Ευρώ, της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ, που επιβάλλουν μνημόνια διαρκείας και βαριές δεσμεύσεις.

- Δεν υπάρχει «προοδευτική αλλαγή των συσχετισμών» στην Ε.Ε., μέσα από «εθνικές» συμμαχίες με τις αστικές τάξεις και τους ιμπεριαλιστές των χωρών του Νότου.

- Δεν υπάρχει «παραγωγική ανασυγκρότηση», χωρίς ριζικά αντικαπιταλιστικά μέτρα. Χωρίς διαγραφή όλου τους χρέους, όχι με καλοπιάσματα και παρακάλια στα λονδρέζικα σαλόνια των τοκογλύφων, αλλά σε σύγκρουση μαζί τους. Χωρίς να πληρώσουν για την κρίση οι καπιταλιστές και οι πλούσιοι, όχι με χαριεντίσματα στα συνέδρια του ΣΕΒ, αλλά με αποφασιστική ρήξη και αγώνα εναντίον τους.

- Δεν υπάρχει «δημοκρατική διέξοδος» μέσα απ' τις κάλπες ή τους αστικούς θεσμούς. Χωρίς τσάκισμα του Κράτους Έκτακτης Ανάγκης και των ακροδεξιών συμμοριών του, που έχουν φωλιάσει στους κρατικούς μηχανισμούς (ειδικά στα σώματα καταστολής). Χωρίς εκκαθάριση της κρατικής και κομματικής γραφειοκρατίας, που υπηρέτησε και εφάρμοσε τα Μνημόνια, σωρεία αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων.

Τέτοιες αυταπάτες έχουν επανειλημμένα δοκιμαστεί και αποτύχει, με αποτέλεσμα οδυνηρές ήττες για το εργατικό κίνημα, που επανέφεραν τις πιο αντιδραστικές δυνάμεις, ακόμα πιο λυσσασμένες.

Στη σύγκρουση που έρχεται Παγίδα η «χρήσιμη ψήφος»

Μπορεί ν' απαλλαγούμε απ' τη μνημονιακή συγκυβέρνηση, αλλά και την επόμενη μέρα θα έχουμε απέναντί μας την Ε.Ε. και τους ιμπεριαλιστές, τοκογλύφους των αγορών, καπιταλιστές και μαυραγορίτες που επενδύουν για τη σωτηρία τους στη συνέχι-

ση του μνημονιακού καθεστώτος. Τους κρατικούς μηχανισμούς καταστολής, που εκεί κυρίως στηρίζονται οι κυρίαρχες τάξεις.

Είναι ολέθρια αυταπάτη ότι **αυτό το μαύρο μπλοκ** θα παραχωρήσει οτιδήποτε οικειοθελώς, επειδή ίσως δεχτεί ένα πλήγμα στις κάλπες. Ότι θα συμβιβαστεί τελεσίδικα, θα υποχωρήσει αναπότρεπτα μπροστά στους «νέους συσχετισμούς». Με μια εκστρατεία φόβου, επιστρατεύοντας την οικονομική ισχύ και όλους τους μηχανισμούς του, την ταξική σκληρότητα και λύσσα του, θα επιχειρήσει να κάμψει τη θέληση του ελληνικού λαού - για να επαναφέρει τους μνημονιακούς, πιο αχαλίνωτους, όσο πιο σύντομα μπορεί. Η σύγκρουση μαζί του θα είναι σκληρή, μια **μάχη ζωής ή θανάτου**, που δεν θα κριθεί στις κάλπες ή στους «θεσμούς», αλλά στους χώρους δουλειάς, τις γειτονιές, τους δρόμους.

Δεν μπορούμε να νικήσουμε χωρίς σχέδιο, με μια πολιτική που στηρίζεται στους διαρκείς συμβιβασμούς. Με στραβά εργαλεία, «επιτελεία» που δεν οργανώνουν κανέναν αγώνα, παρά φλυαρούν περί «δημοκρατίας» και «εθνικής προσπάθειας». Οι μνημονιακοί, η Ε.Ε. και οι αγορές, οι αστικές δυνάμεις και οι ιμπεριαλιστές, αποφασιστικό πλήγμα θα δεχθούν μόνο απ' την ενίσχυση του εργατικού κινήματος και των αγώνων. **Μόνη πραγματικά χρήσιμη επιλογή είναι μια επαναστατική οργάνωση που παλεύει σταθερά σ' αυτή την κατεύθυνση, με πρόγραμμα και σχέδιο. Στηρίξτε - Ψηφίστε Ο.Κ.Δ.Ε.**

Ή ΑΥΤΟΙ Ή ΕΜΕΙΣ

Άμεση ανάγκη ένα ριζοσπαστικό Πρόγραμμα Σωτηρίας

Η καταστροφή που ζούμε δεν αντιμετωπίζεται με ημίμετρα και ψευτολύσεις. Ούτε το πρόβλημα είναι μόνο τα Μνημόνια ή ακόμα τα χρέη, ελλείμματα κ.λπ.

Χρειάζεται μια πολιτική που χτυπάει το κακό στη ρίζα του: το καπιταλιστικό σύστημα και την κρίση του, την αναρχία της «ελεύθερης αγοράς», τη βάρβαρη λογική του κέρδους - τις κυρίαρχες κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις, που διαχειρίστηκαν δεκαετίες την οικονομία και την κοινωνία, οδηγώντας μας στο γκρεμό - τις «διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας» (Ε.Ε./Ευρώ, ΝΑΤΟ), που επιβάλλουν τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών. Χρειάζεται μια ταξική, αντικαπιταλι-

Για την Ενίσχυση και Νίκη των Αγώνων Μια πραγματικά Χρήσιμη Επιλογή

Ψηφίζουμε - Στηρίζουμε

Ο.Κ.Δ.Ε.

Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

ΦΑΚΕΛΟΣ: Εκλογές

Τρόικας των Αγορών ΕΝΩΝ

στική πολιτική, που θα πει καθαρά **ΚΑΜΙΑ ΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΠΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥΣ**, βάζοντας ως ύψιστη προτεραιότητα τη σωτηρία και επιβίωση των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, με σύγχρονους όρους, όχι ως απελπισμένους και ταπεινωμένους δουλοπάροικους.

Μια **επιθετική** πολιτική, που δεν θα υποκλίνεται στους καπιταλιστές και τους πλούσιους, στις αγορές και τους ιμπεριαλιστές, δεν θα τους τρέμει αλλά θα κάνει αυτούς να τρέμουν. Που θα εφαρμόσει ένα «αντίστροφο Μνημόνιο», ενάντια σ' όλους αυτούς, υπέρ των εργαζομένων και φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Παίρνοντας το χρήμα απ' όπου κι αν βρίσκεται, απ' τα κέρδη, τους τραπεζικούς λογαριασμούς και φορολογικούς παραδείσους, τις περιουσίες των πλουσίων.

Η επανεκκίνηση της οικονομίας δεν μπορεί να γίνει με μια «ήπια» διαχείριση (ανέφικτη άλλωστε) της καπιταλιστικής κατάρρευσης. Παρά με ριζικά μέτρα, που θα ανοίγουν τον δρόμο σε μια δημοκρατικά σχεδιασμένη αναδιοργάνωση όλης της οικονομίας, σε σοσιαλιστική κατεύθυνση.

■ **Άμεση κατάργηση των Μνημονίων και Δανειακών Συμβάσεων. Έξω η Τρόικα.**

■ **ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ. Στάση πληρωμών σε τραπεζίτες-τοκογλύφους.** Χρειαζόμαστε νοσοκομεία, σχολεία, επενδύσεις και θέσεις εργασίας, υποδομές... Γι' αυτό πρέπει να κόψουμε μαχαίρι την αιμορραγία της αποπληρωμής τόκων και χρεολυσίων, στους διεθνείς και ντόπιους τοκογλύφους ή στην ΕΚΤ και τα κράτη της Ευρωζώνης, που τους εγγυώνται τα κέρδη επιβάλλοντάς μας Μνημόνια. Ή το χρέος ή εμείς, μέσος δρόμος δεν υπάρχει!

■ **ΕΞΩ ΑΠΟ ΕΥΡΩ / Ε.Ε. Για μια Ευρώπη των Εργαζομένων.** Η Ε.Ε. δεν «μεταρρυθμίζεται» υπέρ των εργαζομένων και των λαών. Όποιος τα λέει αυτά, είναι αφελής ή μας εξαπατά.

Η Ε.Ε. ενορχηστρώνει τις βάρβαρες αντεργατικές και αντιλαϊκές επιθέσεις, τις αντιδημοκρατικές πολιτικές που ταπεινώνουν ολόκληρους λαούς. Συνεργάζεται αδίστακτα με ό,τι πιο αντιδραστικό (π.χ. φασίστες στην Ουκρανία), για να προωθήσει τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα.

Η διατήρηση του Ευρώ (εργαλείο των πολυεθνικών, του μεγάλου κεφαλαίου, των ιμπεριαλιστών), απαιτεί Μνημόνια Διарκείας, επιτήρηση και κηδεμονία, μετατροπή ολόκληρων χωρών σε «αποικίες χρέους».

Πρέπει να βγούμε απ' το Ευρώ – για ν' αρχίσουμε να ηλώνουμε τα Μνημόνια και να παίρνουμε τον έλεγχο της οικονομίας στα χέρια μας, να διαγράψουμε το χρέος.

Πρέπει να βγούμε απ' την Ε.Ε – για να σπάσουμε την επιτήρηση και κηδεμονία των ιμπεριαλιστών, ν' αδυνατίσουμε και να διαλύσουμε αυτή την αντιδραστική συμμαχία τους ενάντια στους εργαζόμενους και τους λαούς της Ευρώπης.

Η ρήξη με Ευρωζώνη/Ε.Ε. δεν είναι εύ-

κολη, απαιτεί θυσίες κι έναν συνολικό αναπροσανατολισμό της οικονομίας. Αν όμως οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα είναι αποφασισμένα, αυτές θα είναι απείρως μικρότερες απ' τη συνέχιση της σημερινής καταστροφής!

Μπορούμε να νικήσουμε σ' αυτή τη σύγκρουση, με την αλληλεγγύη και τους κοινούς αγώνες μας με τους εργαζόμενους και τους λαούς της Ευρώπης, που σήμερα, σε όλο και περισσότερες χώρες, εξεγείρονται ενάντια στις βάρβαρες και αντιδημοκρατικές πολιτικές της Ε.Ε., τη χούντα των αγορών. Συντρίβοντας το αντιδραστικό τέρας της Ε.Ε. του κεφαλαίου, του πολέμου, των Μνημονίων, του ρατσισμού. Με στόχο όχι μια εθνική απομόνωση, αλλά την ισότιμη συνεργασία εργαζομένων και λαών σε μια Ευρώπη ενωμένη, δημοκρατική, ριζοσπαστική, σοσιαλιστική.

■ **Για να ξαναβάλουμε μπρος την οικονομία. ΕΘΝΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ – ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ σε τράπεζες, τομείς-κλειδιά, μεγάλες επιχειρήσεις, υποδομές.**

Παραγωγή και οικονομία θα συνεχίσουν να ρημάζουν, όσο μένουν δέσμιες της «ιδιωτικής πρωτοβουλίας», στον έλεγχο των καπιταλιστών και των «ειδικών» τους, που αφού για χρόνια θησαύρισαν απ' τον ιδρώτα μας, το γύρισαν στην κερδοσκοπία και τις αεριτζιδικές «επενδύσεις», υπολογίζοντας να κερδίζουν μόνο απ' τη διαρκή μείωση των μισθών, την απλήρωτη εργασία, τις ελαστικές/δουλικές σχέσεις εργασίας, τη συντριβή των εργατικών δικαιωμάτων...

Ένα πλατύ πρόγραμμα εθνικοποιήσεων είναι απόλυτα απαραίτητο, για την επανεκκίνηση της οικονομίας – και πρώτα-πρώτα του τραπεζικού συστήματος, που σήμερα επιβιώνει παρασιτώντας (αφού σώθηκε με δεκάδες δις ευρώ του ελληνικού λαού), εισπράττοντας τόκους και χρέη, χωρίς να προωθεί καμία επένδυση. Για να σώσουμε τις υποδομές (λιμάνια, ενέργεια κ.α.), τον φυσικό και ορυκτό πλούτο κ.λπ. απ' το ξεπούλημα. Για να ελέγξουμε τη διανομή των προϊόντων, τις εισαγωγές και εξαγωγές, ενάντια στα υπερκέρδη «μεσαζόντων» και «καρτέλ», των μεγάλων/πολυεθνικών εμπορικών επιχειρήσεων. Για να ξανανοϊξουμε τα κλειστά εργοστάσια, να αναζωογονήσουμε την αγροτική και κτηνοτροφική παραγωγή. Γιατί κανένας λαός δεν μπορεί να ζήσει αξιοπρεπώς με διαλυμένη παραγωγική βάση, όπως θέλουν να μας πείσουν, μόνο με «τουριστική βιομηχανία» και αεριτζιδικές υπηρεσίες!

Κανένας καπιταλιστής, «ειδικός», κρατικός ή κομματικός «σωτήρας» δεν μπορεί να εφαρμόσει τέτοια μέτρα – παρά μόνο οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, που έχουν συμφέρον απ' αυτά. **Με συνελεύσεις και επιτροπές εργατικού/κοινωνικού ελέγχου παντού**, από εργαζόμενους και καταναλωτές, για την οργάνωση της παραγωγής, τη διάθεση των προϊόντων, τη ρύθμιση των τιμών κ.λπ. Όλοι εμείς, που παράγουμε τον πλούτο και κινούμε την οικονομία, που είμαστε σήμερα θύματα της κρίσης, μπορούμε και πρέπει να πάρουμε αυτή την υπόθεση στα χέρια μας, φέρνοντας στο προσκήνιο την τεράστια ενέργεια και δύναμη της αυτοοργάνωσής μας.

■ **Μαχητική υπεράσπιση των ελευθεριών μας. Κάτω το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης. Αφοπλισμός της αστυνομίας.**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΑΘΗΝΑ

Κεντρική προεκλογική εκδήλωση: Τρίτη 20 Γενάρη στις 6:30μμ στο Πολυτεχνείο (Πατησίων) κτήριο Γκίνη

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Αμπελόκηποι: Τετάρτη 14 Γενάρη στις 7:00μμ στο Δημαρχείο Αμπελοκήπων

Κεντρική προεκλογική εκδήλωση: Τετάρτη 21 Γενάρη στις 7:00μμ στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης (Ολύμπου και Αριστοτέλους γωνία)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Πέμπτη 15/1 στις 6:30μμ στο Δημαρχείο

ΘΗΒΑ

Τετάρτη 21/1 στις 6:30μμ στο καφέ ΑΣΤΟΡΙΑ (κεντρικός πεζόδρομος)

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τετάρτη 21/1, στις 6:00μμ στο Εργατικό Κέντρο (Γιοζεφ Ελίγια 7)

ΤΡΙΚΑΛΑ

Πέμπτη 15 Γενάρη, 7:00μμ, Μουσική Σκηνή στην Κεντρική Πλατεία (Στουρνάρα 1)

■ **Ενάντια στον Πόλεμο και τους Ιμπεριαλιστές Εμπρηστές του. Έξω από το ΝΑΤΟ.**

Με μια τέτοια πυξίδα, μπορούμε να δώσουμε διέξοδο στην κρίση υπέρ των εργαζομένων και φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Να διανεμόμαστε δίκαια τον παραγόμενο πλούτο, που θα ήταν έτσι αρκετός για να έχουν όλοι ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο. Να επιβάλλουμε βαριά φορολογία στο κεφάλαιο και τους πλούσιους, όχι στους εργαζόμενους και τους φτωχούς. Να σώσουμε εκατοντάδες δις, για να γίνει εφικτό ένα πρόγραμμα επενδύσεων, να βρουν δουλειά οι στρατιές των ανέργων, σε πραγματικές θέσεις εργασίας, όχι στην κοροϊδία και ταπεινωση των ελαστικών/δουλικών σχέσεων εργασίας. Να ξαναπάρουμε στη δουλειά τους απολυμένους, στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα. Να ξεριζώσουμε την φτώχεια και εξαθλίωση, κόντρα στις υποκριτικές φιλανθρωπικές φιέστες των πλουσίων και των ΜΜΕ.

Ένα πραγματικό Πρόγραμμα Σωτηρίας δεν χρειάζεται να είναι «κοστολογημένο», δηλαδή τάχα μου ανεκτό απ' τους καπιταλιστές/ιμπεριαλιστές. Αλλά να έχει μια απλή, ξάστερη λογική: **Να σωθούμε απ' τον καπιταλισμό. Ή ΑΥΤΟΙ Ή ΕΜΕΙΣ** – που για να την επιβάλλουμε, δεν πρέπει να σεβαστούμε κανένα «ερό και όσιο» του συστήματός τους!

Με αποφασιστικούς Αγώνες Για μια ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Η τεράστια κρίση, η λυσσασμένη επίθεση που δεχόμαστε, δεν αντιμετωπίζονται στα πλαίσια ενός σάπιου κοινοβουλευτισμού, που είναι περισσότερο από ποτέ όργανο των κυρίαρχων τάξεων εναντίον μας. Οι μνημονιακές και αστικές δυνάμεις, το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης, η χούντα των

αγορών, η Ε.Ε. και οι ιμπεριαλιστές δεν μπορούν να νικηθούν με εκλογικές διαδικασίες – αλλά μόνο με ταξικούς αγώνες, εξεγέρσεις, κοινωνικές και προλεταριακές επαναστάσεις.

Πρέπει να επιβάλουμε μια ριζικά διαφορετική δομή της εξουσίας, μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων:

– Μέσα απ' την άνοδο της αυτοπεποίθησης και κινητοποίησης, της ενεργούς συμμετοχής και των αγώνων των εργαζομένων και λαϊκών μαζών.

– Με δημοκρατικό σχεδιασμό της οικονομίας και όλων των μεγάλων κοινωνικών επιλογών (σχέσεις εργασίας, περιβάλλον, διατροφή κ.λπ.).

– Με όργανα βάσης, συνελεύσεις, επιτροπές και συμβούλια, με εκλεγμένους και άμεσα ανακλητούς αντιπροσώπους, που θα λειτουργούν ως «φτηνή κυβέρνηση». Όχι τη διεφθαρμένη, ανίκανη γραφειοκρατία του αστικού κράτους και μιας πλούσιας ελίτ.

Οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα πρέπει να είναι όχι μόνο πηγή κάθε εξουσίας, αλλά και άμεσος φορέας άσκησης της. Σε μια Σοσιαλιστική Δημοκρατία, που καμία σχέση δεν έχει με τα εκτρώματα του λεγόμενου «υπαρκτού σοσιαλισμού». Ανοίγοντας τον δρόμο για τον Σοσιαλισμό, τη μόνη πραγματική διέξοδο.

Για μια επαναστατική δύναμη Αγωνιστείτε με την Ο.Κ.Δ.Ε.

Πάνω απ' όλα χρειαζόμαστε μια επαναστατική δύναμη. Στην πρώτη γραμμή των αγώνων, με μια ενωτική πολιτική μέσα στο κίνημα, πάνω σ' ένα πρόγραμμα σωτηρίας των εργαζομένων και στη βάση της ταξικής ανεξαρτησίας. Ικανή να συγκρουστεί ιδεολογικά, πολιτικά και πρακτικά με την αστική τάξη και την Ε.Ε., τα κόμματα και το κράτος τους. Το χτίσιμό της σε Ελλάδα και Ευρώπη είναι ο στόχος μας.

Απάντηση της Ο.Κ.Δ.Ε. στο ΠΡΙΝ

Στην εφημερίδα ΠΡΙΝ της Κυριακής 4/1, σε άρθρο του σ. Αντώνη Δραγανίγου (ηγετικού στελέχους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΝΑΡ) με τίτλο «Η συνεργασία όπλο στη μάχη της ανατροπής», υπάρχει η παρακάτω αναφορά στην ΟΚΔΕ: «Με τους συντρόφους της ΟΚΔΕ ξέρουμε από καιρό ότι υπάρχει πλήρης σχεδόν συμφωνία στο πρόγραμμα και άλλα βασικά φυσιογνωμικά στοιχεία. Όμως η πρόταξη της 'κομματικής οικοδόμησης' και η αντιπαράθεση 'κομματικής οικοδόμησης - μετώπου' δεν τους επιτρέπει να συμβάλλουν θετικά σε ένα ισχυρό μαζικό αντικαπιταλιστικό μέτωπο. Αγνοούν (όπως και ορισμένοι σύντροφοι προερχόμενοι από το ΚΚΕ) ότι η 'προτεραιότητα του κόμματος' δεν είναι θέμα χρονικό και ότι, όπως έχει δείξει η εμπειρία, τα κόμματα οικοδομούνται και μέσα από τα επιτυχημένα και με επαναστατικό προσανατολισμό μέτωπα (βλ. σχέση ΚΚΕ, ΕΑΜ).»

Η αναφορά αυτή βρίσκεται σε τμήμα του άρθρου όπου ο σ. Δραγανίγος χαρακτηρίζει την «στάση των άλλων δυνάμεων της εκτός των τειχών αριστεράς» απέναντι στην πρόσφατη πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ως «κατώτερη των προσδοκιών» της.

Σχετικά μ' αυτή την παρουσίαση της στάσης και της πολιτικής της ΟΚΔΕ, η οποία έρχεται μετά την πρόσφατη συνάντηση ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΟΚΔΕ (16/12, βλ. σχετική κοινή δήλωση στο www.okde.gr), οφείλουμε να πούμε τα εξής:

1. Η πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ επί της ουσίας και συγκεκριμένα αφορά σε την κοινή εκλογική κάθοδο και μόνο αυτή. Δεν αφορούσε κανένα «αντικαπιταλιστικό μέτωπο» (τουλάχιστον ασαφές, άλλωστε, όπως και πολλά άλλα «μέτωπα», ειδικά όπως τα εννοεί/μεταχειρίζεται η ΑΝΤΑΡΣΥΑ). Δεν αφορούσε -πέρα από γενικές διαπιστώσεις- καμία συνεργασία, κοινή δράση και ενότητα στους αγώνες ή σε κάποιο πολιτικό θέμα, τα οποία η ΟΚΔΕ έχει επανειλημμένα αποδείξει ότι προωθεί έμπρακτα, τιμώντας όποια σχετική συμφωνία κάνει. Όπως άλλωστε αναφέρεται και στην κοινή δήλωση: «Εκτιμήθηκε... ότι υπάρχει η αναγκαία πολιτική βάση ώστε να συνεργαστούν, εκτιμώμενες κατά περίπτωση, οι κοινές πρωτοβουλίες ενότητας στη δράση και σε αρκετά πολιτικά ζητήματα, όπως... σε πολλές περιστάσεις μέχρι σήμερα.»

Επομένως υπεκφεύγει ο σ. Δραγανίγος, μιλώντας γενικά για μη συμβολή της ΟΚΔΕ στο όποιο «αντικαπιταλιστικό μέτωπο». Αν ήθελε ν' ανοίξει το θέμα γιατί η ΟΚΔΕ δεν συμμετέχει στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, έπρεπε να το θέσει ως τέτοιο. Αλλά το θέμα της συγκεκριμένης πρότασης/συνάντησης ήταν ουσιαστικά η εκλογική συμμαχία - και σ' αυτό είναι που απάντησε αρνητικά η ΟΚΔΕ, γιατί έχει πολύ σημαντικές στρατηγικές, πολιτικές και πρακτικές διαφορές με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ (γι' αυτό και δεν συμμετέχει στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ), όπως και με πολλούς συμμάχους της.

Αν ο σ. Δραγανίγος ήθελε ν' ανοίξει μια συζήτηση περί «αντικαπιταλιστικού μετώπου» και «συνεργασιών», τα πραγματικά ερωτήματα θα ήταν μάλλον αντί-

στροφα - π.χ.: Με δυνάμεις της ομάχου της ΠΑΜΕΣ (Πρωτοβουλία για την Αριστερή Μετωπική Συμπόρευση), όπως το Σχέδιο Β', συνδέουν άραγε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ περισσότεροι κοινοί αγώνες απ' ό,τι με την ΟΚΔΕ; Τα πολιτικά/συνδικαλιστικά σχήματα όπου η ΑΝΤΑΡΣΥΑ συμμετέχει μαζί με δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, μήπως είναι «θετική συμβολή» σε κάποιο «αντικαπιταλιστικό μέτωπο»;

2. Είναι τουλάχιστον ανακρίβεια να μιλάει ο σ. Δραγανίγος για «πλήρη σχεδόν συμφωνία στο πρόγραμμα και άλλα βασικά φυσιογνωμικά στοιχεία». Ακόμα και στην πρόσφατη κοινή δήλωση ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΟΚΔΕ αναφέρεται: «Λόγω διαφορετικής προσέγγισης των δύο οργανώσεων σχετικά με τα προγραμματικά και πολιτικά καθήκοντα και προτεραιότητες, με την τακτική, που η περίοδος επιτάσσει στους επαναστάτες και αγωνιστές του εργατικού κινήματος, δεν υπήρξε συμφωνία στην πρόταση συνεργασίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ειδικά στο μέρος της που αφορά συγκεκριμένα στην κοινή εκλογική κάθοδο.» Επομένως, και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ουσιαστικά αντιλαμβάνεται ότι οι διαφορές μας (ανεξάρτητα αν δεν αναπτύσσονται αναλυτικά) συνιστούν κάτι αρκετά διαφορετικό από την «πλήρη σχεδόν συμφωνία», που παρουσιάζει ο σ. Δραγανίγος.

3. Επί της ουσίας, οι διαφορές ανάμεσα στην ΟΚΔΕ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ (προγραμματικές, πολιτικές και συνολικής «φυσιογνωμίας», για να χρησιμοποιήσουμε την έκφραση του σ. Δραγανίγου) είναι πολύ σημαντικές και καθοριστικές. Συνοπτικά: **(α)** Στην αντίληψη της επικαιρότητας της Σοσιαλιστικής Επανάστασης/Διαρκούς Επανάστασης, του Σοσιαλισμού ως μοναδικής διεξόδου στην καπιταλιστική κρίση. **(β)** Στην αντίληψη της πορείας προς τον στρατηγικό στόχο, δηλαδή του Μεταβατικού Προγράμματος και της τακτικής του Ενιαίου Μετώπου (γι' αυτά υπάρχει σωρεία λαθών και ακόμα διαστρεβλώσεων απ' την ΑΝΤΑΡΣΥΑ). **(γ)** Στο αναγκαίο σχέδιο αγώνων, το ρόλο της αυτοοργάνωσης, το χαρακτήρα και την κατεύθυνση των συμμαχιών κ.λπ., που είναι ουσιαστικά διαφορετικά μέρη του Μεταβατικού Προγράμματος. **(δ)** Στην αντίληψη για τον Διεθνισμό. **(ε)** Στο περιεχόμενο του Σοσιαλισμού.

Οι διαφορές αυτές είναι καιριές, καθόλου δευτερεύουσες, ειδικά σήμερα που η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στρέφεται προς ρεφορμιστικές αντιλήψεις, πρακτικές και δυνάμεις, εγκαταλείποντας βασικά στοιχεία του επαναστατικού προγράμματος, κάτω από διάφορες ονομασίες. Αν ο σ. Δραγανίγος τις παρακάμπτει βιαστικά, τότε κάνει λάθος στην αντίληψή του για το πρόγραμμα, ταυτίζοντάς το με ένα άθροισμα σημείων και αιτημάτων, έστω και σωστών (π.χ. διαγραφή του χρέους).

Αυτές οι διαφορές μας κωδικοποιούνται/συμπυκνώνονται π.χ. στο σύνθημα της Κυβέρνησης των Εργαζομένων, που είναι κομβικό στο πρόγραμμα, στην πολιτική και πρακτική της ΟΚΔΕ - το αρνείται η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και οι σύμμαχοί της (μάλιστα και κάθετα, ως σημείο στρατηγικής διαφωνίας, ως «σεχταρι-

σμό», «αντικαπιταλιστικό βερμπαλισμό» κ.λπ.). Το ίδιο ισχύει για το σύνθημά της ΟΚΔΕ για μια «Ευρώπη των Εργαζομένων», δηλαδή μια ενωμένη, σοσιαλιστική Ευρώπη. Χωρίς καθόλου να αναφερθούμε σε σημαντικές διαφορές στην στάση, πρακτική κ.λπ., ακόμα και στις συγκρούσεις μας, με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέσα στους αγώνες και στο κίνημα (θα χρειαζόταν μια ειδική συζήτηση).

4. Η ΟΚΔΕ είναι μια επαναστατική μαρξιστική / τροτσικιστική οργάνωση, με τις ιστορικές βάσεις της 4^{ης} Διεθνούς (Μεταβατικό Πρόγραμμα, Διεθνής Αριστερή Αντιπολίτευση, 4 πρώτα Συνέδρια της Κομμουνιστικής Διεθνούς κ.α.), που λειτουργεί με βάση το δημοκρατικό συγκεντρωτισμό, παλεύει για την οικοδόμηση του επαναστατικού κόμματος και μιας επαναστατικής Διεθνούς. Δεν είναι μια «ριζοσπαστική» ή ακόμα και απλά «αντικαπιταλιστική» οργάνωση - ειδικά όταν η τρέχουσα χρήση του όρου έχει γίνει τόσο ελαστική, ώστε καλύπτει αμφίβολες δυνάμεις/πολιτικές, που ελάχιστη ή καμία σχέση δεν έχουν με τον αντικαπιταλισμό. Δεν είναι μια οργάνωση «αριστερή», «ανατρεπτική» ή του «άλλου δρόμου» κ.λπ. (μιας και διαρκώς ανακαλύπτονται σήμερα νέες ορολογίες).

Αυτό δεν αποκλείει συνεργασίες, συμμαχίες κ.λπ. πάνω σε συγκεκριμένα θέματα και κατά περίπτωση. Αλλά η «φυσιογνωμία» της ΟΚΔΕ, όπου αναφέρεται συγκεκριμένα ο σ. Δραγανίγος, είναι ριζικά διαφορετική από ό,τι συνιστά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ή και το ΝΑΡ.

Πρέπει ακόμα να επισημάνουμε τα εξής:

(α) Δεν κατανοούμε την «επιφανειακή» αναφορά του σ. Δραγανίγου για το πώς δείχνει η εμπειρία ότι οικοδομούνται κόμματα. Είναι αλήθεια ότι υπάρχει πλούσια ιστορική εμπειρία, ελληνική και διεθνής, που ενδιαφέρει και πρέπει να μελετάται από όσους πράγματι προσπαθούν να χτίσουν ένα επαναστατικό κόμμα. Η ΟΚΔΕ είναι μια τέτοια δύναμη. Για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αυτός ο στόχος δεν θέττει καν (και μάλλον η ίδια έχει υποκατασταθεί από μια ατέλειωτη σειρά «μετώπων», εξαιρετικά αμφίβολων - αλλά αυτό είναι μια άλλη συζήτηση). Επομένως, τι νόημα έχει αυτή η αναφορά του σ. Δραγανίγου; Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν ενδιαφέρεται να χτίσει ένα επαναστατικό κόμμα - ενδιαφέρεται ο σ. Δραγανίγος για την επιτυχημένη οικοδόμηση της ΟΚΔΕ, ώστε να της υποδείξει έναν καλύτερο, πιο ασφαλή και αποτελεσματικό δρόμο;

Πραγματικά, δεν βγαίνει νόημα. Εκτός ίσως από τον έμμεσο υπαινιγμό ότι η ΟΚΔΕ σίγουρα θα αποτύχει στην οικοδόμηση ενός επαναστατικού κόμματος (έναν κυνισμό που προσιδιάζει σε ρεφορμιστές, όχι σε επαναστάτες), οπότε ως δικαιώσουμε τη «μετωπική πολιτική» και τις νέες επιλογές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Αν ήθελε αυτό να πει ο σ. Δραγανίγος, έπρεπε να το διατυπώσει ανοιχτά και ευθέως, όχι με υπονοούμενα - για να απαντήσει και η ΟΚΔΕ απ' την πλευρά της.

(β) Τέλος, δεν μπορούμε να μην εκφράσουμε -ακόμα μια φορά- την πραγμα-

ματικά δυσάρεστη, στυφή εντύπωση που προκαλεί η αναφορά στο ΚΚΕ/ΕΑΜ, ως παράδειγμα «επιτυχημένου μετώπου» και μάλιστα με... «επαναστατικό προσανατολισμό»!! Αυτό που στην πραγματικότητα ήταν η προδοσία της ελληνικής επανάστασης, κάτω από τα λάβαρα του σταλινισμού και του «εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα», ανεξάρτητα απ' τις θυσίες και τον ηρωισμό των μαζών, τις οποίες χαντάκωσαν. Πρέπει να έχεις αρκετό προεκλογικό άγχος, για να βρίσκεσαι στο ΚΚΕ/ΕΑΜ κάποιο «επιτυχημένο μέτωπο» και μάλιστα «επαναστατικού προσανατολισμού», ώστε να δικαιώνεις δήθεν τις σημερινές επιλογές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Χρειάζεσαι αρκετή δόση διαστρόφης μιας ξάστερης, ιστορικής αλήθειας (προδοσία του σταλινικού ΚΚΕ) για να επιστρατεύσεις μια τέτοια δήθεν δικαίωση της «μετωπικής πολιτικής», ειδικά απέναντι στην ΟΚΔΕ. Αν ο «αντικαπιταλισμός» και η «μετωπική πολιτική» του σ. Δραγανίγου και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ εμπνέονται από τέτοια παραδείγματα, βρίσκονται σε πολύ ολισθηρό δρόμο.

Όλα τα παραπάνω, για το πρόγραμμα, την πολιτική και πρακτική της ΟΚΔΕ, για τις διαφορές μας με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ κ.α. υπάρχουν σε δεκάδες κείμενα (π.χ. στην πρόσφατη 20^η Συνδιάσκεψή μας). Μάλλον και πρέπει να τα γνωρίζει ο σ. Δραγανίγος. Ταυτίζει όμως αυθαίρετα την πολιτική της ΟΚΔΕ π.χ. με τη σύγχυση και το ρεφορμισμό που κουβαλάνε «σύντροφοι προερχόμενοι απ' το ΚΚΕ» - εκτός αν το ΚΚΕ δεν είναι ρεφορμιστικό, κατά την άποψή του, απλά λαθεύει στην «χρονική(;) προτεραιότητα του κόμματος». Τα ανακατεύει και τα θολώνει όλα βιαστικά, αποπροσανατολίζοντας με μια δήθεν «πλήρη σχεδόν συμφωνία».

Εμείς μπορούμε να δούμε μόνο έναν λόγο γι' αυτό, δηλαδή μια προεκλογική σφήνα: να συντηρήσει και συσπειρώσει την επιρροή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με αντανακλαστικά ενάντια στην όποια «κομματική οικοδόμηση» - και ίσως ακόμα να κάνει πιο εύκολα αποδεκτή την απόφαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για συμμαχία με την ΠΑΜΕΣ, αντιπαραβάλλοντας το «σεχταρισμό» της ΟΚΔΕ στη «θετική συμβολή» της ΠΑΜΕΣ, του Σχεδίου Β' κ.λπ.

Σε κάθε περίπτωση, όποιο κι αν είναι το σκεπτικό και το κίνητρο του σ. Δραγανίγου, αυτό που μένει είναι μια ανακριβής παρουσίαση της πολιτικής και της στάσης της ΟΚΔΕ. Η ΟΚΔΕ δεν φοβάται την πολιτική αντιπαράθεση και σύγκρουση, μέσα σε συντροφικά πλαίσια, με καθαρή, τίμια αναγνώριση των θέσεων κάθε πλευράς, όχι με μεροληπτική παρουσίασή τους, υπεκφυγές και υπαινιγμούς. Έτσι θα συνεχίσουμε την πάλη μας, στο κίνημα, στην εκλογική μάχη της 25^{ης} Ιανουαρίου - και σ' αυτή τη βάση θα διατηρήσουμε τις σχέσεις μας με όλες τις δυνάμεις και τους αγωνιστές που αναφέρονται στο εργατικό κίνημα.

7.1.2015

Νέα Δημοκρατία

Προεκλογική εκστρατεία με ασύστολα ψεύδη και μαύρη προπαγάνδα

Την πιο μαύρη προπαγάνδα έχει ξεκινήσει προεκλογικά η ΝΔ με επικεφαλής τον ίδιο τον Αντώνη Σαμαρά. Η πολιτική της είναι ένα μείγμα φονταμενταλιστικού νεοφιλελευθερισμού και Κράτους Έκτακτης Ανάγκης με νεοφασιστικά - ρατσιστικά χαρακτηριστικά. Όσο περισσότερο σκύβει στους ισχυρούς (ιμπεριαλιστές, πιστωτές, αγορές), τόσο περισσότερο αυταρχισμό εκπέμπει προς τους εργαζόμενους, τους μετανάστες και τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Πρόκειται όχι απλά για συνέχεια της μνημονιακής πολιτικής και του Κράτους Έκτακτης Ανάγκης αλλά και για βήμα προς αντιδραστική- φασίζουσα κατεύθυνση. Η περαιτέρω φασιστικοποίηση της αστικής πολιτικής θα εκφραστεί σε πολλά επίπεδα και κατά κάποιο τρόπο αποτελεί και προετοιμασία για έναν νέο ρόλο: της αντιπολίτευσης - πολιορκητικού κριού σε μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Η ΝΔ με αρχηγό τον Σαμαρά επιδιώκει να αποτελέσει τον κεντρικό εκφραστή αυτής της αντιπολίτευσης. Δεν διστάζει να κανιβαλίζει ακόμα και τον κυβερνητικό της εταίρο, το ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου, αποσπώντας βουλευτές και στελέχη από ένα υπό κατάρρευση κόμμα. Καταφεύγει σε ένα όργιο ψευδο-

λογίας, διαστρέβλωσης και κινδυνολογίας, ώστε να συσπειρώσει γύρω της την αστική τάξη και να απευθυνθεί στα πιο ποταπά ανθρωπίνα ένστικτα, στα πιο συντηρητικά, φοβισμένα και καθυστερημένα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας.

Κεντρικός άξονας είναι, ακόμα μια φορά, μια επιχείρηση εξαπάτησης του ελληνικού λαού. Με τα ασύστολα ψέματα για έξοδο από το μνημόνιο και για «ανάπτυξη» επιχειρούν να κρύψουν τα νέα σκληρά μέτρα που έχουν ήδη συμφωνηθεί με τους δανειστές (νέες περικοπές μισθών - συντάξεων, νέα μέτρα στο ασφαλιστικό, νέες ιδιωτικοποιήσεις, απολύσεις, περαιτέρω διάλυση υγείας - παιδείας κ.λπ.). Αυτά αφορούν όσους θέλουν να πιστέψουν την κυβερνητική προπαγάνδα.

Για τους υπόλοιπους, όλα τα παραπάνω συνοδεύονται από το επιχείρημα που κυριάρχησε και στις εκλογές του 2012, ότι δηλαδή δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Επανερχονται τα σενάρια περί grexit. Εντείνεται η προπαγάνδα ότι ακόμα και η υποψία απείθειας προς τους «δανειστές» θα έχει καταστροφικές συνέπειες (θα διακοπεί η χρηματοδότηση της χώρας, θα καταρρεύσουν οι τράπεζες, θα αδειάσουν τα ΑΤΜ κ.λπ.). Σε αυτό τον χορό μιλάνουν και διάφοροι ευρωπαίοι αξιωματούχοι, που επιχειρούν να εκβιάσουν τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Δεν πρόκειται μόνο για κινδυνολογία αλλά και για ανοιχτές απειλές. Κεφάλαιο και ιμπεριαλιστές εκτοξεύουν προειδοποιητικές βολές απέναντι σε όσους αμφισβητούν τις αποφάσεις τους. Ωστόσο, φαίνεται ότι αυτά δεν αρκούν σήμερα για να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα και επιστρατεύονται νέα όπλα μαύρης προπαγάνδας.

Έτσι, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, η σύλληψη Ξηρού ήταν μια «σύλληψη εφεδρεία», που οι διωκτικές αρχές απλά περιμεναν την κατάλληλη πολιτική συγκυρία για να την πραγματοποιήσουν. Ο Σαμαράς και τα παπαγαλάκια του βρήκαν την ευκαιρία να πανηγυρίσουν και να υπερασπιστούν τους κατασταλτικούς μηχανισμούς και τη βάρβαρη δράση τους. Η υποψηφιότητα Φορτσάκη, του πρώτνη των ΜΑΤ και των σκευοειδών, ως επικεφαλής του ψηφοδελτίου επικρατείας είναι πραγματικά η πιο κατάλληλη για να συμβολίσει την ενίσχυση του Κράτους Έκτακτης Ανάγκης.

Ταυτόχρονα, ο Σαμαράς ξεπερνά κάθε όριο στη ρατσιστική και ξενοφοβική προπαγάνδα. Με φόντο το τείχος στον Έβρο, δηλώνει ότι είναι οι μετανάστες που απειλούν την ευημερία του ελληνικού λαού και όχι οι πολιτικές των μνημονίων και της κυβέρνησής του. Υιοθετώντας όλα τα ρατσιστικά και φασιστικά επιχειρήματα της Χρυσής Αυγής, υποστηρίζει ότι η φύλαξη των συνόρων προστατεύει τη χώρα από το να κατακλυστεί από εκατομμύρια μετανάστες. Αντί να απολογηθεί για τις χιλιάδες ζωές που έχουν χαθεί στα χερσαία και θαλάσσια σύνορα της χώρας, προσπαθώντας να ξεφύγουν από την ακραία φτώχεια, τον πόλεμο και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, έχει το θράσος να φωτογραφίζεται μπροστά σε ένα σύμβολο της Ευρώπης - Φρούριο, υπερασπιζόμενος μια ρατσιστική και απάνθρωπη πολιτική.

Ο Σαμαράς δεν δίστασε να αξιοποιήσει ακόμα και τη δολοφονία των συντακτών του «Charlie Hebdo» στο Παρίσι για να υποστηρίξει ότι μια πολιτική σεβασμού των δικαιωμάτων προσφύγων και μεταναστών απειλεί την ασφάλεια των ελλήνων πολιτών, συνδέοντας απευθείας τους μου-

σουλμάνους πρόσφυγες και μετανάστες με την ισλαμιστική τρομοκρατία. Ούτε κουβέντα για τους πολέμους που έχουν εξαπολύσει οι δυτικοί ιμπεριαλιστές, με την υποστήριξη και της Ελλάδας, σε μια σειρά χώρες της ανατολής ή για τη συνεργασία της κυβέρνησής του με τη στυγνή δικτατορία του Σίσι στην Αίγυπτο και το κράτος - τρομοκράτη Ισραήλ. Ο λεγόμενος «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» έχει στοιχίσει τις ζωές εκατομμυρίων, έχει οδηγήσει στην εξαθλίωση και την προσφυγιά δεκάδες εκατομμύρια και τώρα φαίνεται ότι μεταφέρεται και στο ευρωπαϊκό έδαφος.

Η φασιστικοποίηση της αστικής πολιτικής δεν είναι ελληνική ιδιαιτερότητα, ούτε απλά μια προεκλογική τακτική του Σαμαρά για να πετύχει μια διαχειρίσιμη εκλογική ήττα και την προσωπική πολιτική του επιβίωση. Μπροστά στην όξυνση της κρίσης και την αποτυχία των πολιτικών αντιμετώπισής της, μπροστά στην αμφισβήτηση των πολιτικών τους από το εργατικό και λαϊκό κίνημα, η αστική τάξη και τα πολιτικά της επιτελεία καταφεύγουν σε όλο και πιο βάρβαρες, αντιδραστικές και φασίζουσες πολιτικές. Το είδαμε στην Ουκρανία, θα το δούμε πολύ σύντομα, με αφορμή την τρομοκρατική επίθεση στο «Charlie Hebdo», και στη νέα μορφή που αναμένεται να πάρει ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» σε όλη την Ευρώπη.

Οφείλουμε να στείλουμε αυτόν τον σκοταδιστικό μεσαιώνα στα αζήτητα της ιστορίας, συντρίβοντάς τον πολιτικά στην Ελλάδα και σε όλη την Ευρώπη. Οι εκλογές στις 25 Ιανουαρίου μπορούν να γίνουν μια καλή αρχή, μαυρίζοντας τη ΝΔ και στέλνοντας τον Σαμαρά στο σπίτι του.

■ Χρήστος Νομίδης

ΚΙ.ΔΗ.ΣΟ.

Τα αστικά κόμματα θρυμματίζονται

Στις 3 Ιανουαρίου 2015 ο πρώην πρωθυπουργός και πρώην πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, αλλά και πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, Γ. Παπανδρέου, ίδρυσε νέο κόμμα με τον τίτλο «Κίνημα Δημοκρατών Σοσιαλιστών» (ΚΙ.ΔΗ.ΣΟ.). Την ιδρυτική διακήρυξη του νέου κόμματος υπογράφουν 252 ιδρυτικά μέλη, ανάμεσά τους και οι Φίλιππος Πετσάλνικος, Μαριλένα Κοππά, Μιχάλης Καρχιμάκης και ο αδερφός του ΓΑΠ Νίκος Παπανδρέου. Από μεριάς Βενιζέλου, η ίδρυση του νέου κόμματος χαρακτηρίστηκε «ανήθικη και παράλογη πολιτική πράξη» που «έχει ως στόχο να πλήξει το ΠΑΣΟΚ».

Στην ιδρυτική διακήρυξη αναφέρεται ότι «ξένες δυνάμεις ήθελαν κυβερνήσεις-πιόνια, δημοκρατίες ελεγχόμενες», ενώ στις αρχές του νέου κόμματος είναι και «το όραμα του λαού μας να απεξαρτηθούμε από τη ρίζα της συμφοράς». Ελάχιστη προϋπόθεση για τη λαϊκή κυριαρχία και την κοινωνική δικαιοσύνη, σύμφωνα με τη διακήρυξη, είναι να πάψει να υφίσταται η εξάρτηση αυτή. Τα παραπάνω φαντάζουν τουλάχιστον γελοία, αφού ο ίδιος ο Γ. Παπανδρέου έφερε την τρόικα το 2009 και έβαλε τους εργαζόμενους και τους φτωχούς στη βαρβαρότητα των μνημονίων.

Στην ίδια διακήρυξη αναφέρεται ότι το 2009 ως πρωθυπουργός ο Γ. Παπανδρέου βρέθηκε μπροστά σε «οδυνηρές επιλογές»! Η δικαιολογία για αυτές είναι η χρεοκοπία της χώρας! Παρά τις «οδυνηρές» αυτές επιλογές, ο απολογισμός του συμπεκνώνεται στον ισχυρισμό ότι το διάστημα 2009-2011 υπήρξε «κύμα πραγματικών προοδευτικών μεταρρυθμίσεων σε όλους τους τομείς». Τέλος, αναφέρεται ότι όταν ο Γ. Παπανδρέου ζήτησε δημοψήφισμα βρέθηκε αντιμέτωπος με ισχυρές δυνάμεις.

Ο Γ. Παπανδρέου, αυτός που έφερε την τρόικα, που εφάρμοσε τα μνημόνια, τώρα από τη μια μας υπόσχεται ότι θα φέρει την απεξάρτηση της χώρας από τις ξένες δυνάμεις, ενώ, από την άλλη, χωρίς ίχνος αυτοκριτικής, δικαιολογεί όλα τα προηγούμενα πεπραγμένα του. Μόνο ως άθλια ψέματα μπορούν να χαρακτηριστούν όσα αναφέρονται στην ιδρυτική διακήρυξη. Και αυτό δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από τη φλυαρία για τις αρχές του Διαφωτισμού και του πολιτικού φιλελευθερισμού, στις οποίες διατείνεται ότι αναφέρεται ο Γ. Παπανδρέου και το νέο κόμμα του και τις οποίες αντιδιαστέλλει στον νεοφιλελευθερισμό. Το ΠΑΣΟΚ είχε πολύ πριν από τα μνημόνια προσχωρήσει στον νεοφιλελευθερισμό και εφάρ-

μοσε τη νεοφιλελεύθερη πολιτική με τον Γ. Παπανδρέου να είναι εξέχον στέλεχος του και υπουργός σε όλες τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε, ο ίδιος ο Γ. Παπανδρέου εφάρμοσε το πρώτο μνημόνιο με μέτρα άγριου νεοφιλελευθερισμού. Ούτε βέβαια οι αναφορές στην «αλλαγή» ή άλλα σλόγκαν, που θυμίζουν το «ένδοξο παρελθόν» και τον πατέρα του, μπορούν να σβήσουν τα δικά του πεπραγμένα.

Η ίδρυση του νέου κόμματος του Γ. Παπανδρέου επιχειρεί να νεκραναστήσει το κέντρο και τη σοσιαλδημοκρατία και είναι μια κίνηση χωρίς πολλές προοπτικές. Το ΠΑΣΟΚ συρρικνώθηκε λόγω ακριβώς της προσχώρησής του στον νεοφιλελευθερισμό και της εφαρμογής της άγριας νεοφιλελεύθερης πολιτικής των μνημονίων. Το αποτέλεσμα όμως των παραπάνω πολιτικών ήταν να φτωχοποιηθούν απότομα και μαζί τα μεσαία στρώματα, που αποτελούσαν την κοινωνική βάση του κέντρου και της σοσιαλδημοκρατίας.

Πέρα από τα παραπάνω, η πολιτική κρίση και η κρίση των αστικών κομμάτων είναι ιδιαίτερα μεγάλη και έχει ως αποτέλεσμα να θρυμματίζονται σε διάφορα ξεφτίδια, του είδους του νέου κόμματος του Γ. Παπανδρέου. Τα αστικά κόμματα δοκιμάστηκαν και όχι μόνο δεν είχαν λύση

απέναντι στην κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, αλλά αντίθετα με τις άγριες νεοφιλελεύθερες πολιτικές και τα μνημόνια έριξαν τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων και των φτωχών στη βαρβαρότητα και την ανθρωπιστική κρίση. Δεν κυβερνούν πια γιατί πείθουν, έστω και με τα ψέματα, τους από κάτω, αλλά με διαρκή πολιτικά πραξικοπήματα, με ευτελισμό της αστικής δημοκρατίας και του κοινοβουλίου και με ένα «Κράτος Έκτακτης Ανάγκης».

Η εργατική τάξη, οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί πρέπει να οξύνουν ακόμη περισσότερο την πολιτική κρίση, την κρίση και αποσύνθεση των αστικών κομμάτων με την ψήφο τους και κυρίως με τους αγώνες τους. Με μαύρο στη χούντα της συγκυβέρνησης να τιμωρήσουν και να ξηλώσουν όσους τους έριξαν στη βαρβαρότητα. Να μαυρίσουν επίσης όλα τα αστικά κόμματα τύπου ΚΙ.ΔΗ.ΣΟ., γιατί εφάρμοσαν τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και τα μνημόνια.

Ομιλία Τσίπρα στο Διαρκές Συνέδριο ΣΥΡΙΖΑ

Αναπαραγωγή ενός αδιέξοδου προγράμματος

Για το Σαβ/κο 3-4/1 συγκλήθηκε το Διαρκές Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ στο κλειστό γυμναστήριο τάε κβο ντο, με παρουσία συνέδρων απ' όλη την Ελλάδα. Υποτίθεται ότι οι συνέδροι θα είχαν λόγο στην διαμόρφωση του κυβερνητικού προγράμματος του κόμματος, στην πραγματικότητα όμως αποτέλεσαν ουσιαστικά απλούς χειροκροτητές της ομιλίας του Αλέξη Τσίπρα το απόγευμα του Σαββάτου. Μετά το τέλος της, παρουσιάστηκε από τον γραμματέα του ΣΥΡΙΖΑ Δημήτρη Βίτσα η απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής για το πρόγραμμα και τις συμμαχίες, ακολούθησαν ομιλίες ηγετικών στελεχών και τελικά ανακοινώθηκε ότι το Συνέδριο θα έληγε και ότι οι προγραμματισμένες για την επόμενη μέρα εργασίες ματαιώνονταν! Μάλιστα, υπήρξαν συνέδροι που είχαν αποχωρήσει νωρίτερα και δεν ενημερώθηκαν για αυτή την εξέλιξη, με αποτέλεσμα να ξαναπάνε στο γυμναστήριο το πρωί της Κυριακής! Έτσι, η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ απέφυγε οποιαδήποτε συζήτηση για το πρόγραμμα αλλά και τις «συμμαχίες» με «μετανοημένους» πασόκους τύπου Τζάκρη. Η «γραμμή» της ηγεσίας σε όλα τα θέματα πέρασε μετά από ψηφοφορία στην Κ.Ε., με αποχή των εκπροσώπων της Αριστερής Πλατφόρμας.

Όσον αφορά την ομιλία Τσίπρα, καλλιεργήθηκαν ξανά επικίνδυνες αυταπάτες και συνεχίστηκε η περίφημη «ρεαλιστική» στροφή. Ξεκινώντας, και πολύ εύλογα, από το κορυφαίο ζήτημα του χρέους, ο Τσίπρας επανέλαβε ότι θα διαπραγματευτεί τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του, στα πλαίσια όμως των «συλλογικών ευρωπαϊκών μηχανισμών» και με βάση το παράδειγμα της διαγραφής χρεών της Γερμανίας το 1953. Επίσης, διακήρυξε ότι θα διεκδικήσει «ρήτρα ανάπτυξης» και περίοδο χάριτος για την αποπληρωμή του χρέους, ώστε να βρεθούν πόροι για την επανεκκίνηση της οικονομίας. Όλα αυτά βέβαια επαφίενται στην καλή θέληση των ιμπεριαλιστών, αφού δεν πρέπει να γίνουν «μονομερείς ενέργειες», ενώ υποτίθεται ότι όλοι θα πειστούν πως θα υπάρξει «αμοιβαία ωφέλεια». Οι «ρεαλιστικές θέσεις» του ΣΥΡΙΖΑ περιλαμβάνουν επίσης την **επιδίωξη πρωτογενούς ισοσκελισμένων προϋπολογισμών**, τονίζοντας ότι απορρίπτει «τη λογική των εξωπραγματικών πρωτογενών πλεονασμάτων» και με την επισήμανση ότι οι δαπάνες για δημόσιες επενδύσεις πρέπει να εξαιρούνται από τον υπολογισμό του ελλείμματος. Στην ουσία όμως, πρόκειται για ομολογία ότι το τοκογλυφικό χρέος θα συνεχίσει να εξυπηρετείται κανονικότητα και βέβαια στους «πρωτογενώς ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς» θα υπάρχουν ελάχιστοι πόροι για μισθούς, συντάξεις, υγεία, παιδεία και πραγματική επανεκκίνηση της παραγωγής. Μόνο προβλητική για τη νοημοσύνη των εργαζόμενων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων μπορεί να χαρακτηριστεί η δήλωση Τσίπρα ότι «προστατεύουμε το τραπεζικό σύστημα στα πλαίσια της ΕΚΤ (!) και εγγυ-

όμαστε τις καταθέσεις των ελλήνων πολιτών», τη στιγμή μάλιστα που δεν λέει πια κουβέντα για εθνικοποίηση των τραπεζών. Προφανώς, το ενδεχόμενο εκβιασμών από τους τοκογλύφους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, με διακοπή τροφοδοσίας των τραπεζών με χαρτονομίσματα ευρώ, όπως έγινε στην Κύπρο, ούτε καν απασχολεί την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ. Οι ολέθριες αυταπάτες σχετικά με την ΕΚΤ περιλαμβάνουν και προσδοκία για «ποσοτική χαλάρωση» με απευθείας αγορά κρατικών ομολόγων» από αυτήν!

Κατά τα άλλα, στην ομιλία του ο Τσίπρας επανέλαβε τη δέσμευση για εφαρμογή του «προγράμματος της Θεσσαλονίκης», με προτεραιότητα την «άμεση αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης», το οποίο όμως είναι στον αέρα με βάση τα παραπάνω. Υποσχέθηκε επίσης κατάργηση του ΕΝΦΙΑ και αφορολόγητο όριο 12.000 ευρώ, χωρίς όμως να λέει πώς θα αντιμετωπιστεί το όργιο φοροδιαφυγής του κεφαλαίου. Στο καυτό θέμα των πλειστηριασμών, ο Τσίπρας εξήγγειλε πλήρη προστασία της πρώτης κατοικίας και απαγόρευση μεταβίβασης δανείων σε αρπακτικά funds, ωστόσο η «Νέα Σεισάχθεια» που επαγγέλλεται περιορίζεται σε μια «δίκαιη ρύθμιση» των χρεών σε Δημόσιο, ασφαλιστικά ταμεία και τράπεζες. Όσον αφορά τα εργασιακά θέματα, επαναλήφθηκαν οι υποσχέσεις για επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ και για πλήρη αποκατάσταση των συλλογικών συμβάσεων και της εργατικής νομοθεσίας, που καταργήθηκαν με τα μνημόνια. Για την εφαρμογή των παραπάνω, προβλέπεται η ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών του ΙΚΑ και της Επιθεώρησης Εργασίας. Όλα αυτά βέ-

βαια είναι απολύτως σωστά και αναγκαία, όμως η βαρβαρότητα των αφεντικών, που με το μνημονιακό καθεστώς έχουν «καλομάθει» να απολύουν όποτε θέλουν και να πληρώνουν τα δεδουλευμένα όταν και αν θέλουν, είναι αδύνατο να αντιμετωπιστεί μόνο «νομικά» και χωρίς ένα σχέδιο οργάνωσης και σκληρών αγώνων των εργαζομένων, κάτι για το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει ελάχιστα έως τίποτα. Τέλος, ως προς τα θέματα του δημόσιου τομέα, ο Τσίπρας υποσχέθηκε κυβέρνηση με μόνο δέκα υπουργεία, επαναπρόσληψη όσων απολύθηκαν «αντισυνταγματικά» και κατάργηση άχρηστων κυβερνητικών οργάνων, της διαθεσιμότητας και των μνημονιακών νόμων για το πειθαρχικό δίκαιο και την αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων. Από την άλλη, εξήγγειλε αξιολόγηση «στη βάση αντικειμενικών δεικτών». Δεν εξήγησε όμως πώς θα θεσμοθετηθούν τέτοιοι δείκτες σε τομείς όπως π.χ. η υγεία και η παιδεία. Διότι «αντικειμενικός δείκτης» είναι για παράδειγμα και οι επιδόσεις των μαθητών στις εξετάσεις, στις οποίες θα πρέπει να βασίζεται η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, σύμφωνα με τον Σαμαρά!

Η έλλειψη εσωκομματικής δημοκρατίας, οι «συμμαχίες» με πρόσωπα του σάπιου αστικού πολιτικού σκηνικού, αλλά πάνω απ' όλα οι διαρκείς υποχωρήσεις απέναντι σε κεφάλαιο και ιμπεριαλιστές αποτελούν τους χειρότερους οιωνούς για την πολύ πιθανή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Απέναντι στις αυταπάτες που σπέρνουν, η μόνη λύση είναι η οικοδόμηση μιας νέας ισχυρής επαναστατικής δύναμης, με την ψήφο στην ΟΚΔΕ να είναι καθοριστικό βήμα προς αυτή την κατεύθυνση.

■ Πάννης Χαλάς

ΔΗΜΑΡ

Διαρκές συνέδριο ή νεκρώσιμη ακολουθία;

Το σαββατοκύριακο 3 και 4 Ιανουαρίου έγινε το «διαρκές συνέδριο» της ΔΗΜΑΡ, προκειμένου ν' αποφασιστεί η εκλογική τακτική του κόμματος, μετά και το ναυάγιο της συνεργασίας της με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Σύμφωνα με στελέχη της ΔΗΜΑΡ, η ενδεχόμενη συνεργασία τελείωσε πριν ξεκινήσει, καθώς απορρίφθηκαν οι δύο βασικοί όροι που έθεσε ο Φώτης Κουβέλης: 1. Προγραμματική συμφωνία, με τη δέσμευση να μην γίνουν μονομερείς ενέργειες στο θέμα του χρέους, ώστε να μην τεθεί ζήτημα παραμονής της χώρας στην ευρωζώνη. 2. Εκλογική κάθοδος της ΔΗΜΑΡ σ' ένα συμμαχικό σχήμα με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Από την άλλη μεριά, ο ΣΥΡΙΖΑ έθεσε ως όρους για τη συνεργασία το πρόγραμμα που ανακοίνωσε ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη. Για τη ΔΗΜΑΡ, που έχει εκφράσει διαφωνίες σε βασικά σημεία, αυτό το πρόγραμμα θέτει σε αμφισβήτηση την «ευρωπαϊκή παρουσία» της χώρας. Ο δεύτερος όρος του ΣΥΡΙΖΑ ήταν η συνεργασία να γίνει σε επίπεδο προσώπων και όχι κομμάτων, καθώς το δεύτερο, σύμφωνα με την Κουμουνδούρου, θα δημιουργούσε προβλήματα στη λειτουργία μιας πιθανής κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Αυτό όμως οδήγησε ουσιαστικά τη ΔΗΜΑΡ σε αυτοδιάλυση. Θα ήταν άλλωστε ανόητα αυ-

τοκτονικό για τον ΣΥΡΙΖΑ να δεχτεί σύμπραξη με την θνήσκουσα ΔΗΜΑΡ ως... κόμμα προς κόμμα!

Μετά απ' αυτή την εξέλιξη, οι τριγμοί μεγάλωσαν στο εσωτερικό της ΔΗΜΑΡ και τα στελέχη της διχάστηκαν. Ορισμένοι κατηγορούν τον ΣΥΡΙΖΑ για κοροϊδία και μεταβολή της στάσης του μετά την αποτυχία της εκλογής Προέδρου Δημοκρατίας. Κάποιοι άλλοι κατηγορούν την ηγετική ομάδα της ΔΗΜΑΡ για την στάση του κόμματος στην εκλογή προέδρου και τις συζητήσεις με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, με το κόμμα πλήρως αποδυναμωμένο, μετά και το νέο κύμα αποχώρησης, τις φωνές για μη συμμετοχή στις εκλογές της 25^{ης} Ιανουαρίου και για στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ (δηλώσεις Πανούση), το «διαρκές συνέδριο» αποφάσισε την εκλογική σύμπραξη εκλογική με το κόμμα Πράσινοι- Αλληλεγγύη. Μια συνεργασία που περισσότερο φαίνεται να βοηθά στη συμπλήρωση των ψηφοδελτίων, παρά να έχει οποιαδήποτε εκλογική προοπτική. Το μέλλον διαγράφεται δυσόιο για τη ΔΗΜΑΡ, άλλοτε δεκανίκι της τρικομματικής συγκυβέρνησης και πάντα υποστηρικτής της μνημονιακής πολιτικής, που έχει βυθίσει στη φτώχεια και εξαθλίωση τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και τη νεολαία. Φυσικά, υπο-

στηριχτής με... «επιφυλάξεις», αλλά και υπέρ του «ευρωπαϊκού κεκτημένου», που όσο απαρέγκλιτα υποστηρίζεται από λιγούρηδες της πολιτικής επιβίωσης και των βουλευτικών θώκων, όπως οι ΔΗΜΑΡίτες, τόσο καταστροφικό είναι για τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά, τη νεολαία.

Φαίνεται πως η πλήρης διάλυση της ΔΗΜΑΡ απλά μετατέθηκε για μερικές εβδομάδες αργότερα, καθώς είναι απίθανο να πάρει το όποιο συγχωροχάρτι για τα πολιτικά εγκλήματά της. Η σημασία αυτής της κατάρρευσης της ΔΗΜΑΡ ξεπερνάει τα δικά της κομματικά όρια. Πατή η ΔΗΜΑΡ είχε παίξει καθοριστικό ρόλο στη συνέχεια των Μνημονίων μετά τις διπλές εκλογές του 2012, με το σχηματισμό της τρικομματικής συγκυβέρνησης, δίνοντας προσωρινή «ανάσα» στο σάπιο πολιτικό σκηνικό, επιτρέποντας μια προσωρινή «σταθεροποίηση» του μνημονιακού μπλοκ (που ήταν σημείο αφετηρίας για σειρά βάρβαρων επιθέσεων της συγκυβέρνησης και της ακροδεξιότητας ομάδας Σαμαρά). Όχι τόσο με την αριθμητική βαρύτητα της συμμετοχής της στην τρικομματική συγκυβέρνηση, όσο με το τι σηματοδοτούσε αυτή πολιτικά, δίνοντας ένα άλλοθι «εθνικής» ή «διακομματικής» συσπείρωσης, μάλιστα από μια δύναμη που ήθελε να περνεύεται για... αντιμνημονιακή και αριστερή! Έτσι, η σημερι-

νή κατάντια της ΔΗΜΑΡ δείχνει όχι μόνο την αποσύνθεση των μνημονιακών δυνάμεων αλλά και την εξάντληση των εφεδριών τους, ιδιαίτερα την ασφυξία του χώρου της λεγόμενης «κεντροαριστεράς» και όποιων δυνάμεων υπολογίζουν στη λεγόμενη «πολυσυλλεκτικότητα» για να επιβιώσουν πολιτικά. Οι καιροί άλλαξαν, τώρα δεν μπορείς να είσαι και με τον χωροφύλακα και με τον αστυφύλακα: ή θα είσαι με τους εργαζόμενους και τη νεολαία, με μια πραγματική και εντέλει επαναστατική αριστερά – ή με τους λυσοσασμένους μνημονιακούς, ακροδεξιούς και φιλοϊμπεριαλιστές. «Τρίτος δρόμος» δεν υπάρχει.

Το εργατικό κίνημα, οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και η νεολαία, πρέπει ν' αξιοποιήσουμε αυτή την αποδυναμωση των μισθτών αντιπάλων μας προς όφελός μας. Το μαύρισμα αυτών των δυνάμεων στις 25 Ιανουαρίου, παλιών (ΛΑΟΣ, ΔΗΜΑΡ) ή νέων (ΠΟΤΑΜΙ) δεκανικιών, που δίνουν στήριγμα στις μνημονιακές χούντες όταν χρειάζεται, είναι απαραίτητο βήμα, που θα ολοκληρωθεί με την οργανωμένη πάλη μας παντού.

Γ.Τ.

ΠΟΤΑΜΙ

Κενοί, άθλιοι, λυσσασμένοι μνημονιακοί

Λίγο πριν τις ευρωεκλογές ανακοινώθηκε η ίδρυση του κεντροαριστερού εγχειρήματος «Ποτάμι», με επικεφαλής τον δημοσιογράφο Σταύρο Θεοδωράκη. Το Mega και τα άλλα μεγάλα κανάλια έκαναν το παν για να μας πείσουν πως το Ποτάμι και ο «άφθαρτος» αρχηγός του με τη βέσπα και το σακίδιο είναι η νέα, μεγάλη, ανερχόμενη πολιτική δύναμη της Ελλάδας! Οι «αντικειμενικές» εταιρίες δημοσκοπήσεων έδιναν στο Ποτάμι πάνω από 10%.

Το Ποτάμι πήρε 6,6% στις ευρωεκλογές και έτσι δεν αναδείχθηκε σε νέα μεγάλη δύναμη, όμως μάζεψε ένα ποσοστό που πιθανώς θα πήγαινε στον ΣΥΡΙΖΑ και θα μεγάλωνε τόσο τη διαφορά με τη ΝΔ ώστε να έκανε τις άμεσες εθνικές εκλογές αναπόφευκτες!

Ο Σταύρος Θεοδωράκης δεν επιλέχτηκε τυχαία. Φίλος του Σημίτη και του Γ. Παπανδρέου, έκανε καριέρα στην ΕΡΤ των εκσυγχρονιστών, πέρασε από το lifestyle του περιοδικού «ΚΛΙΚ» και κατέληξε στο Mega των Μπόμπολα-Λαμπράκη. Έδωσε τα διαπιστευτήριά του υπερασπίζοντας την κυβέρνηση του Γ.Α.Π. ενάντια στο «Κίνημα των Αγανακτισμένων», τους οποίους χαρακτήριζε «λαμόγια». Με στημένες εκπομπές «κοινωνικής ευαισθησίας», υπεράσπιζε και υπερασπίζει σθεναρά τα επιχειρηματικά συμφέροντα.

Αυτά τα «προσόντα» τον έχρισαν αρχηγό - απέναντι στον Βενιζέλο, που αρνήθηκε να φύγει από την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, ώστε να μετατραπεί το κόμμα σε ένα νέο κεντροαριστερό-επιχειρηματικό-συμμαχικό μόρφωμα - και έπεισαν τμήματα της αστικής τάξης να ποντάρουν σε έναν νέο παίκτη, βλέποντας την κατάρ-

ρευση του ΠΑΣΟΚ και του πολιτικού σκηνικού γενικότερα.

Βασική θέση του Ποταμιού σε όλη την προεκλογική περίοδο των ευρωεκλογών ήταν... να μη λέει τις θέσεις του. Μιλούσαν ώρες για το πόσο νέοι και άφθαρτοι είναι, αλλά αποφεύγοντας να πουν κουβέντα για συγκεκριμένα ζητήματα, εκτός από την προσήλωσή τους στην ΕΕ και το ευρώ. Το επόμενο διάστημα άρχισαν να ξεδιπλώνουν τις αντιδραστικές τους θέσεις:

- Ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.
- Λειτουργία ιδιωτικών φυλακών.
- Μείωση φορολογίας για τις επιχειρήσεις και ειδικές περιοχές με ελάχιστη φορολόγησή τους.
- Αξιολόγηση (βλ. απόλυση) των δημοσίων υπαλλήλων.
- Αυτόνομες σχολικές μονάδες, που διοικούνται, χρηματοδοτούνται και προσλαμβάνουν προσωπικό αυτόνομα.
- Αύξηση μισθών μόνο αν υπάρχει ανάπτυξη.
- Αλλαγή του Συντάγματος, ώστε ό,τι και να γίνει οι εκλογές να γίνονται μόνο κάθε τέσσερα χρόνια.
- Θεσμοποίηση μόνιμων υφυπουργών, σύμφωνα με την πρόταση της ΕΕ.

Γενικά, το Ποτάμι ενίσχυσε με κάθε τρόπο την ατζέντα της τρόικας και της συγκυβέρνησης, αφού υποστήριζε όλες τις αναδιαρθρώσεις υπέρ της αγοράς, ήταν εχθρικό απέναντι στις νεολαιίστικες καταλήψεις και κινητοποιήσεις, κατήγγειλε την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ για τον Ρωμανό ως «κατάργηση(!) της φυλακής», τάχθηκε με τη Χρυσή Αυγή, στήριξε τον Μπόμπολα στην εξόρυξη της Χαλκιδικής (λέγοντας πως «οι όποιες ενστάσεις πρέπει να συζητηθούν με το ΣτΕ και το Εργατικό Κέντρο της περιο-

χής αλλά όχι με τους κατοίκους και την Τοπική Αυτοδιοίκηση»), στήριξε τις τράπεζες («κανένας δεν πρέπει να χάνει το σπίτι που μένει αλλά και σε κανέναν δεν του χαρίζεται»), ενώ για τη ρύθμιση των χρεών των επιχειρήσεων προς τις τράπεζες πρότεινε μετοχοποίηση του χρέους, δηλαδή μεταβίβαση της ιδιοκτησίας στις τράπεζες!

Επιπλέον, πρωτοστάτησε στον αγώνα για εκλογή προέδρου, ώστε να συνεχίσει να κυβερνά ο Σαμαράς ακόμα ενάμισι χρόνο, προασπιζόμενο υποτίθεται την «ιερότητα» του θεσμού.

Οι στόχοι του Ποταμιού είναι: α) Να βοηθήσει να κυριαρχήσει στην πολιτική συζήτηση η θέση «πάση θυσία στην ΕΕ και στο ευρώ» και να κατηγορεί όσους έχουν αντίθετη άποψη ως επικίνδυνους ακροαριστερούς καταστροφείς. β) Να αρπάξει ψήφους από τον ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να αποκλείσει το ενδεχόμενο αυτοδυναμίας του και να τον παρασύρει σε συγκυβερνήσεις με ουσιαστικά δεξιό πρόσημο. γ) Να επιβάλει στην κοινωνία πως είναι αδύνατο να υπάρχουν επαναληπτικές εκλογές και να οδηγηθούμε σε μια άνευ όρων συγκυβέρνηση. δ) Να αναδειχθεί σε τρίτο κόμμα και ρυθμιστή του μετεκλογικού τοπίου. Για αυτό δηλώνουν πως δέχονται να συγκυβερνήσουν με όλους όσους αποδέχονται ΕΕ και ευρώ, δηλαδή και με τη ΝΔ και με τον ΣΥΡΙΖΑ! Φυσικά, φροντίζοντας πάντα για το καλό της πατρίδας (...και των αφεντικών τους).

Θέλουν να γίνουν οι πράκτορες των ντόπιων και ξένων αφεντικών τους σε όποια κυβέρνηση προκύψει, ειδικά σε μια κυβέρνηση με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, για την οποία η αστική τάξη βγάζει αφρούς.

Για να τα επιτύχουν αυτά ξεχασαν τη ρητορική του «νέου και άφθαρτου» και αρ-

χισαν τις μεταγραφές, μαζεύοντας κάθε σάπιο, συμφεροντολόγο και πολιτικό γυρολόγο: Αμυρά (δημοσιογράφος, υποψήφιος ΝΔ στις ευρωεκλογές), Λυκούδη, Ψαριανό και άλλους 2-3 βουλευτές της ΔΗΜΑΡ, την ακραϊφή νεοφιλελεύθερη «Δράση» των Μάνου και Σκυλακάκη, Τατσόπουλο, Ιλχάν Αχμέτ (κομματάρχη Ροδόπης με 13.000 σταθερές ψήφους, πρώην ΝΔ και πρώην ΔΗΜΑΡ), τους πρώην ευρωβουλευτές του ΠΑΣΟΚ Δανέλλη και Ποδημάτα, ενώ συζητούσε με Φλωρίδη και Α. Διαμαντοπούλου.

Σίγουρα, ψάχνοντας στο συνονθύλευμα των ψηφοδελτιών του Ποταμιού θα βρούμε κι άλλους υπερασπιστές της «πατρίδας», των αγορών, των επιχειρήσεων, της ΕΕ. Ο Δ. Κουρέτας, που διαγράφηκε από το Ποτάμι (είναι ένας εκ των δύο ευρωβουλευτών που εξέλεξε), δήλωσε ότι «ο Στ. Θεοδωράκης θέλει ένα προσωποπαγές, αρχηγικό κόμμα με άβουλους βουλευτές, για να τους διαπραγματευτεί με το πολιτικό σύστημα». Στις συνομιλίες Χαϊκάλη-Αποστολόπουλου, ο δεύτερος λέει: «ο Θεοδωράκης είναι ο πιο έξυπνος, τα παίρνει από όλους»!

Καμία αμφιβολία να μην έχουμε πως το Ποτάμι είναι σκληρός αντίπαλος του εργατικού κινήματος και προστάτης του Μεγάλου Κεφαλαίου. Ούτε μία λαϊκή ψήφος να μην πάει σε αυτούς και τους ομοϊδεάτες τους.

■ Άγγελος Φουρντοζής

ΚΚΕ

Καμία αυταπάτη για την καταστροφική πολιτική του

Σε όλες τις προεκλογικές ομιλίες και κείμενά του, το ΚΚΕ δεν φαίνεται να αντιλαμβάνεται τη νέα πολιτική κατάσταση, μετά και την αποτυχία εκλογής προέδρου και την προκήρυξη εκλογών. Παρόλη την «ταξική» και αριστερή φρασεολογία του, δυσκολεύεται να κρύψει τη δυσαρέσκειά του για την επερχόμενη πολιτική αλλαγή, διάμεσου της ανάδειξης του ΣΥΡΙΖΑ σε πρώτο κόμμα, και την εμφανή αμηχανία του απέναντι στις εξελίξεις.

Ο Περισσός θεωρεί ότι η αντιπαράθεση ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ είναι ένας «τεχνητός διπολισμός», ένα «επικοινωνιακό παιχνίδι», για να «εγκλωβίζεται ο λαός». Δεν περνάει καν από το μυαλό τους ότι η επίσημη της εκλογής προέδρου και η προσφυγή στις εκλογές είναι ουσιαστικά μια ομολογία της χρεοκοπίας, αποσύνθεσης και κατάρρευσης της κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, αλλά ταυτόχρονα και μια αποτυχία της μνημονιακής προσαρμογής της ελληνικής κοινωνίας, ως αποτέλεσμα των αγώνων αλλά και της διάθεσης της μεγάλης πλειοψηφίας των εργαζομένων, της νεολαίας και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Οπωσδήποτε, και αντίθετα με αυτά που πιστεύει το ΚΚΕ, η πτώση της δικομματικής χούντας δεν οφείλεται στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά κυρίως στο βαθύ αδυνάτισμα του αστικού μπλοκ εξουσίας και στη ραγδαία πολιτικοποίηση και ριζοσπαστικο-

ποίηση ευρύτερων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας, που απορρίπτουν και εγκαταλείπουν τα αστικά κόμματα. Αυτό καταρχήν είναι όχι μόνο θετικό αλλά και αναγκαίο, για να βρει πιο πρόσφορο έδαφος μια επαναστατική πολιτική.

Όμως το ΚΚΕ δεν αντιλαμβάνεται το βάθος της πολιτικής κρίσης της αστικής τάξης στην Ελλάδα και στην ΕΕ και βλέπει μόνο «σταθερές κυβερνήσεις που περνάνε τα μέτρα» και μια παντοδυναμία του συστήματος να «εγκλωβίζει τον λαό στο δρόμο των μονοπωλίων», που στον έναν πόλο έχει τη ΝΔ και στον άλλο τον ΣΥΡΙΖΑ. Όσο σωστό όμως είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί μια άλλη πολιτική πρόταση για τη διαχείριση της κρίσης του ελληνικού καπιταλισμού, αν και το ΚΚΕ δεν βλέπει κρίση αλλά απλώς «μείωση της καπιταλιστικής κερδοφορίας», είναι εντελώς λανθασμένο να ταυτίζει τους ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ με επίδοξους διαχειριστές της κρίσης. Το ΚΚΕ υιοθετεί την αντίληψη περί «νέου δικομματισμού», που εμφανίζει το δίπολο ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ ως τη νέα εκδοχή του παλιού σχήματος ΠΑΣΟΚ-ΝΔ και έτσι δέχεται τη διαστρέβλωση που επιχειρεί καθόλου τυχαία και το αστικό μπλοκ: ότι δηλαδή έχουμε «μία από τα ίδια» και τίποτα δεν άλλαξε.

Όμως τα πάντα σχεδόν έχουν αλλάξει και σχεδόν ο μόνος που δε φαίνεται να το αντιλήφθηκε είναι το ΚΚΕ. Όχι μόνο δεν

είχε και δεν έχει μια σωστή ανάλυση για τη δομική κρίση του καπιταλισμού (τη θεωρεί λίγο ως πολύ «προσχηματική για να περάσουν τα ήδη προαποφασισμένα μέτρα»), αλλά εγκαινίασε μια ακόμα πιο «σκληρή» γραμμή απέναντι στους αγώνες και τις δυνάμεις του εργατικού κινήματος. Σε όλους τους μεγάλους σταθμούς, στις μεγάλες συγκρούσεις και κινητοποιήσεις, ιδιαίτερα στον παρατεταμένο κοινωνικό πόλεμο του 2011-2012 ήταν απόν και ενάντια στο κίνημα. Έκανε τα πάντα για να διαірσει ή να απομονώσει τους αγώνες, παίζοντας αρκετές φορές ακόμα και βρώμικο ρόλο, όπως έκανε με την αντιδραστική του ρητορεία ενάντια στο κίνημα των πλατειών («οι πλατείες ανέδειξαν τη Χρυσή Αυγή»), την υπεράσπιση του κοινοβουλίου στην απεργία του Οκτώβρη του 2011, την εναντίωσή του στην απεργία των εκπαιδευτικών τον Μάιο και τον Σεπτέμβριο του 2013, στο φοιτητικό κίνημα κ.α. Στον διπλό εκλογικό σεισμό του 2012 και στις ευρωεκλογές του 2014, η εκλογική επιρροή του ΚΚΕ μειώθηκε, καθώς απέτυχε να κερδίσει το παραμικρό από την περίοδο των μεγάλων ανατροπών και μετατοπίσεων, χάνοντας ακόμα και σε εργατικά-λαϊκά στρώματα. Ιδιαίτερο ήταν και είναι το μένος του ενάντια σε κάθε τι που βρίσκεται πιο αριστερά από αυτό. Όποιος δεν συμφωνεί με το ΚΚΕ είναι «οπορτουνιστής», «προδότης» και «μαζί με τα αφεντικά».

Το πρόγραμμα του ΚΚΕ δεν είναι ένα εργαλείο μάχης για τους εργαζόμενους και τη νεολαία, η ανάλυσή του είναι ένα διάζυγιο με την πραγματικότητα και η πρακτική του μια φυγή από την ταξική πάλη και τους αγώνες. Δεν αποτελεί «σταθερή δύναμη», που λέει την αλήθεια ή είναι δίπλα στους εργαζόμενους, το ακριβώς αντίθετο: το σχέδιό του για τη λαϊκή συμμαχία-εξουσία είναι μια κατασκευή που παραπέμπει την πολιτική και την ταξική πάλη στη δεύτερα παρουσία. Γιατί αυτό συμβαίνει όταν ισχυρίζεται ότι «με ή χωρίς μνημόνια, μέσα ή έξω από το ευρώ, με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ή με άλλη κυβέρνηση κ.λπ. πάλι καπιταλισμό θα έχουμε». Δεν υπάρχει σχέδιο αγώνων, ούτε επαναστατικό πρόγραμμα που θα οξύνει την πολιτική κρίση, θα ενισχύσει τη συνείδηση των εργαζομένων, θα αδυνατίσει την αστική εξουσία και θα ανοίξει το δρόμο για μια σοσιαλιστική κοινωνία. Όλα αναβάλλονται για μια καλύτερη συγκυρία, όταν το ΚΚΕ θα ενισχυθεί εκλογικά, καθώς ο δρόμος των αγώνων και της πολιτικής σύγκρουσης στο σήμερα έχει αποκλειστεί εντελώς.

Εκλογές στην Κροατία και στη Σλοβενία

Στις 28 Δεκέμβρη, τελευταία Κυριακή του 2014, διεξήχθησαν προεδρικές εκλογές στην Κροατία. Στις 11 Γενάρη θα διεξαχθούν επαναληπτικές εκλογές ανάμεσα στους δύο πρώτους υποψηφίους, καθώς κανένας δεν κατόρθωσε να πάρει ποσοστό 50% συν ένα, ώστε να εκλεγεί από τον πρώτο γύρο. Αν και οι αρμοδιότητες του προέδρου είναι πολύ περιορισμένες, αυτές οι εκλογές έχουν μεγάλη σημασία, γιατί σ' αυτές καταδείχθηκε η αρχή μιας επιταχυνόμενης ανασύνθεσης του πολιτικού σκηνικού, προάγγελος αλλαγών για τις βουλευτικές εκλογές που θα διεξαχθούν στα τέλη του 2015, με την τρομακτική άνοδο του «Ανθρώπινου Τείχους».

Η συμμετοχή στις εκλογές έφτασε το 47,11%, τρεις μονάδες πάνω από τις προηγούμενες εκλογές, που μάλλον όμως οφείλεται σε τακτοποίηση των εκλογικών καταλόγων και όχι σε αύξηση της συμμετοχής. Τα ΜΜΕ απέδωσαν τη χαμηλή συμμετοχή στις κακές καιρικές συνθήκες, η πραγματικότητα όμως είναι ότι οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα έδειξαν ότι απορρίπτουν τις πολιτικές της πολιτικής και οικονομικής ελίτ.

Πρώτος με μικρό προβάδισμα ήρθε ο Ίβο Γιοσίποβιτς, απερχόμενος πρόεδρος και υποψήφιος του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος (SDP), με ποσοστό 38,56%, μόλις 1,48% πάνω από τον δεύτερο υποψήφιο. Το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα είναι το ηγετικό κόμμα στην κυβέρνηση συνασπισμού που κυβερνά από το 2011 και ο Γιοσίποβιτς δέχτηκε κριτική για την αποτυχία της κυβέρνησης να αναθερμάνει την οικονομία, να βάλει φρένο στην άνοδο του δημόσιου χρέους και να αντιμετωπίσει τα σοβαρά κοινωνικά προβλήματα, όπως η ανεργία, η μείωση των μισθών, οι εξώσεις κ.λπ. Απέχθεια προκάλεσε και η σεξιστική στάση του, με χαρακτηρισμούς και υπονοούμενα απέναντι στην αντίπαλό του, Καλίντα Γκραμπάρ-Κιτάροβιτς.

Η Κιτάροβιτς, πρώην υπουργός Εξωτερικών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και βοηθός του γ.γ. του ΝΑΤΟ, κατέβηκε με την υποστήριξη του συντηρητικού κόμματος Κροατική Δημοκρατική Ένωση (HDZ) και πήρε ποσοστό 37,08%. Τρίτος ήρθε ο Ίβαν Βίλιμπορ Σίντσιτς, με 16,48%, με τη στήριξη του κινήματος «Ανθρώπινο Τείχος» (ΑΤ) και τέταρτος ο Μίλαν Κούγιουντζιτς με 6,26%, που στηρίζεται από το ακροδεξιό κόμμα Κροατική Αυγή, το οποίο συγκεντρώνει φιλοφασιστικά στοιχεία και βετεράνους του πολέμου.

Η έκπληξη των εκλογών, που ταρακούνησε το πολιτικό σκηνικό, ήταν το υψηλό ποσοστό του Σίντσιτς, που κατέβηκε πρώτη φορά για την προεδρία. Ο Σίντσιτς, μόλις 24 ετών, είναι ακτιβιστής και ηγέτης του κινήματος «Ανθρώπινο Τείχος». Πρόκειται για μια νέα ριζοσπαστική δύναμη, ένα κίνημα οργάνωσης και αυτοοργάνωσης των από κάτω, ενάντια στις εξώσεις. Τα τελευταία χρόνια οι κατασχέσεις σπιτιών αυξήθηκαν κατά 2.100%. Οι άνεργοι και οι φτωχοί, αηδιασμένοι και απελπισμένοι από τα συ-

νεχή σκάνδαλα των συντηρητικών και το σκληρό πρόγραμμα λιτότητας και ιδιωτικοποιήσεων των σοσιαλδημοκρατών, που υποστήριξαν το πογκρόμ των τραπεζών εναντίον των δανειοληπτών, στράφηκαν στο ΑΤ.

Μέχρι το ξέσπασμα της κρίσης το 2009 υπήρχε μια σχετική ευμάρεια. Ωστόσο, με την κρίση έσκασε η φούσκα της οικονομίας και το Δημόσιο Χρέος έφτασε στο 80% του ΑΕΠ. Η ανεργία άγγιξε το 20%, ενώ στη νεολαία το ποσοστό αυξάνεται στο 50%. Το κίνημα «Ανθρώπινο Τείχος» γεννήθηκε μέσα από τις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις του 2011 και έκανε την εμφάνισή του ως οργανωμένη δύναμη έναν χρόνο μετά. Ο τρόπος που λειτουργούν είναι να φτιάχνουν ένα ανθρώπινο τείχος μπροστά από τα σπίτια, απέναντι στους δικαστικούς και την αστυνομία, ώστε να εμποδίσουν τις εξώσεις.

Ο Σίντσιτς, που έχει συλληφθεί τέσσερις φορές, έχει δηλώσει ότι ο μόνος εγκληματίας είναι το χρηματοπιστωτικό σύστημα και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι «Ένωση Τραπεζών», που αδιαφορεί για τις ανάγκες των απλών ανθρώπων. Επίσης, στις προγραμματικές θέσεις του κινήματος ζητούν την αποχώρηση των στρατιωτικών δυνάμεων της Κροατίας από το Αφγανιστάν και την έξοδο της χώρας από το ΝΑΤΟ. Προς το παρόν, δεν έχουν γίνει επίσημες δηλώσεις από την πλευρά του κινήματος για τον δεύτερο γύρο των εκλογών.

Οι εξελίξεις μέχρι τις βουλευτικές εκλογές αναμένονται ενδιαφέρουσες, όχι μόνο για την Κροατία αλλά και για μια άλλη χώρα της περιοχής, τη Σλοβενία.

Στη Σλοβενία, η Ενωμένη Αριστερά, ένας συνασπισμός κομμάτων - του TRS (Κόμμα της Σταθερής Ανάπτυξης), του DSD (Δημοκρατικό Κόμμα της Εργασίας) και του IDS (Πρωτοβουλία για Δημοκρατικό Σοσιαλισμό) - με αναφορές στον ΣΥΡΙΖΑ και το PODEMOS, κατέβηκε στις βουλευτικές εκλογές του Ιουλίου 2014 και κατάφερε να πάρει 6 έδρες. Στο πρόγραμμά της περιλαμβάνει εθνικοποίηση των τραπεζών, φορολόγηση των υψηλών εισοδημάτων, αυξήσεις στους μισθούς, μείωση των ωρών εργασίας κ.λπ. Δεν ζητά έξοδο από την ΕΕ, αλλά αναφέρεται σε μια αλλαγή της πολιτικής της προς όφελος των εργαζομένων.

Ωστόσο, η Ενωμένη Αριστερά έχει προέλθει, όπως και ανάλογα κόμματα, από τα κινήματα που εκδηλώθηκαν μετά το ξέσπασμα της κρίσης και, καθώς το κίνημα ανεβαίνει, δυναμώνουν. Οι δημοσκοπήσεις δίνουν στην Ενωμένη Αριστερά την τρίτη θέση.

Σε όλες τις χώρες της ευρύτερης περιοχής, παρατηρείται μια αναγέννηση των αγώνων και του εργατικού και λαϊκού κινήματος και της προσπάθειας να εκφραστούν πολιτικά αλλά και να συνδεθούν με τους αγώνες και τα κινήματα άλλων χωρών. Μια εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ, παρά το ρεφορμιστικό του πρόγραμμα, θα φέρει ή θα επισπεύσει τις εξελίξεις σε αυτές τις χώρες, όπως και σε όλη την Ευρώπη.

στον κόσμο...

Η.Π.Α.

Άλλη μια νίκη μετράει το κίνημα «15\$ Τώρα!» ενάντια στην εταιρία McDonalds, η οποία πέρυσι προσπαθούσε να αποφύγει τις αυξήσεις που κατακτήθηκαν στην πολιτεία του Σιάτλ, χρησιμοποιώντας το νομικό τέχνασμα ότι εάν η πλειοψηφία των εργαζομένων της δουλεύουν σε μαγαζιά franchise που ανήκουν σε ιδιώτες, δεν υποχρεούται να καταβάλει τις αυξήσεις που αντιστοιχούν σε εταιρίες με περισσότερους από 500 εργαζόμενους. Μετά από συνεχείς κινητοποιήσεις των εργαζομένων, έγινε επαναδιατύπωση της νομοθεσίας, η οποία ανάγκασε τη McDonalds να δώσει τις αυξήσεις.

Έναν χρόνο μετά η McDonalds δέχεται δεύτερη ήττα, όχι μόνο στο Σιάτλ, αλλά σε εθνικό επίπεδο, σε σχέση με το δεύτερο αίτημα των εργαζομένων, δηλαδή το «Δικαίωμα σε σωματείο Τώρα!». Η απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Εργασιακών Σχέσεων δέχεται πως η McDonalds είναι υπεύθυνη για τους εργαζομένους της, ανεξάρτητα αν αυτοί εργάζονται σε franchise, και ως εκ τούτου αποδέχτηκε 13 καταγγελίες (που περιλαμβάνουν 78 περιπτώσεις από όλη τη χώρα), ότι η εταιρία είχε προσπαθήσει, με παράνομο τρόπο, να σταματήσει τις συλλογικές προσπάθειες των εργαζομένων να οργανωθούν και να βελτιώσουν τις συνθήκες εργασίας τους.

Αυτή η εξέλιξη ενισχύει τον αγώνα για νομική αναγνώριση εθνικού επιχειρησιακού σωματείου στη μεγαλύτερη επισιτιστική επιχείρηση (440.000 εργαζόμενοι πλήρους απασχόλησης μόνο στις Η.Π.Α.) και την επέκταση της πάλης για κατώτατο ωρομίσθιο. Μέσα στο 2015 προετοιμάζεται παγκόσμια ημέρα δράσης ενάντια στην εκμετάλλευση των εργαζομένων από τη McDonalds.

Το κίνημα «15\$ Τώρα!» επεκτείνεται, αφού στη Φιλαδέλφεια προετοιμάζει διαδήλωση στις 19 Γενάρη (ημέρα Μάρτιν Λούθερ Κινγκ), ενόψει της συνάντησης εκπροσώπων του με το δημοτικό συμβούλιο. Στο Πόρτλαντ φαίνεται να υπάρχει ενοποίηση με το κίνημα «Μην Πυροβολείτε!», καθώς στις 3 Γενάρη έγινε κοινή κινητοποίηση, ξεκινώντας με παράσταση διαμαρτυρίας έξω από τα McDonalds και συνεχίζοντας με πορεία ενάντια στις ρατσιστικές δολοφονίες της αστυνομίας. Τέλος, στη Μινεσότα είναι συνεχείς οι κινητοποιήσεις για την επαναπόληση του εργαζομένου στην αεροπορική εταιρία «Delta Airlines», Κιπ Χέντζις, μέλους του κινήματος «15\$ Τώρα!» και του Διεθνούς Σωματείου Υπαλλήλων Παροχής Υπηρεσιών, αφού η εταιρία τον απέλυσε επειδή εξέθεσε δημόσια τα προβλήματα των εργαζομένων της.

Η ακραία αστυνομική καταστολή έχει αρχίσει να εκδηλώνεται με διάφορες μορφές. Η Λόρα Κρασοβίτσκι, συνδικαλίστρια φοιτήτρια του πανεπιστημίου της Πενσυλβάνια, δέχτηκε εκφοβιστική επίσκεψη από ντετέκτιβ του Homeland Security Bureau (Γραφείο Ασφάλειας της Πατρίδας). Ο ντετέκτιβ Ρέι Ράισεκ χτύπησε στις 11 το βράδυ την πόρτα στο δωμάτιο της φοιτητικής εστίας, όπου μένει η Κρασοβίτσκι, και ρώτησε λεπτομέρειες για αναρτήσεις που είχε κάνει στο facebook και αφορούσαν το κίνημα ενάντια στις ρατσιστικές δολοφονίες και την ατιμωρησία των αστυνομικών. Η Κρασοβίτσκι, ενεργό μέλος στο κίνημα, έκανε αναρτήσεις για δράσεις της ομάδας στην οποία συμμετέχει. Ο ντετέκτιβ απαίτησε να μάθει τι εννοούσε γράφοντας πως οι δράσεις «στόχευαν» δημόσια κτήρια και είχαν «στόχο» να εκθέσουν έναν αστυνομικό (για τον οποίο υπάρχουν καταγγελίες για άσκοπη χρήση βίας) καθώς και τον αστυνομικό διευθυντή της Φιλαδέλφεια, Τσαρλς Ράμσεϊ, διότι σύμφωνα με τον τελευταίο οι αναρτήσεις συνιστούσαν απειλή εναντίον του. Αργότερα έγινε γνωστό πως και άλλοι αγωνιστές δέχθηκαν παρόμοιες εκφοβιστικές επισκέψεις, η δημοσιοποίησή τους όμως άργησε, όπως και στην περίπτωση της Κρασοβίτσκι, λόγω του φόβου, ο οποίος έσπασε μετά από την επίμονη προτροπή των συναγωνιστών της. Αποκαλύφθηκε έτσι πως η αστυνομία χρησιμοποιεί κάθε μέσο για να εκφοβίσει και να διασπάσει όσους αγωνίζονται.

Νόρμαν Ατλάντικ

Εφοπλιστές και υπουργείο Ναυτιλίας δολοφονούν

«**Η** ANEK ενημερώνει το επενδυτικό κοινό, ότι... δεν θα επέλθει σημαντική επίπτωση στα οικονομικά αποτελέσματα της εταιρείας». Στην τρίτη, αφότου ξέσπασε η φωτιά στο Νόρμαν Ατλάντικ, και μακροσκελέστερη ανακοίνωσή της, η ANEK σπεύδει να καθησυχάσει τους μετόχους της ότι τα κέρδη τους δεν κινδυνεύουν, ότι δεν χρειάζεται ν' ανησυχούν για δικαστικές εμπλοκές, αφού το πλοίο είναι «ιταλικής πλοιοκτησίας και σημαίας», ναυλωμένο μόνο απ' την ANEK – και «είχε εφοδιασθεί με όλα τα πιστοποιητικά ασφαλείας». Μάλιστα σπεύδει να κοινοποιήσει τα παραπάνω στο Χρηματιστήριο Αθηνών τη Δευτέρα 29/12 το πρωί, προτού διευκρινιστεί ο αριθμός των αγνοούμενων ή νεκρών, προτού καν ολοκληρωθεί η εκκένωση του πλοίου!

Για πιθανά «ατυχήματα», μάλιστα στα δρομολόγια Πάτρας-Ιταλίας, είχε προειδοποιήσει η Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία (δελτίο τύπου 10 Οκτωβρίου), σημειώνοντας ότι «οι απολύσεις και μειώσεις οργανικών θέσεων, που έχουν ήδη αρχίσει στα πλοία της γραμμής Πάτρας-Ιταλίας» όχι μόνο δεν έπρεπε να γίνουν, αλλά χρειάζονταν νέες προσλήψεις για να καλυφθούν οι πραγματικές ανάγκες. Το πλήρωμα του Νόρμαν Ατλάντικ αριθμούσε 55 αντί για 90 ναυτικούς. Η υποστελέχωση των πλοίων οδηγεί «με μαθηματική ακρίβεια στην ελα-

χιστοποίηση των επιπέδων ασφαλείας», τονίζει η ΠΙΝΟ σε τελευταία ανακοίνωσή της. Όπως και ότι «στη διάρκεια του ελέγχου στις 19/12 απ' τις Διμενικές Αρχές στην Πάτρα, έγιναν παρατηρήσεις πολύ σοβαρές» για το Νόρμαν Ατλάντικ: δεν υπήρχε σχέδιο διάσωσης ούτε εξοπλισμός αντιμετώπισης τυχόν πυρκαγιάς.

Είναι φανερό ότι το πλοίο ήταν υπερφορτωμένο (όπως σ' όλες τις περιόδους διακοπών-εορτών): ήταν φορτωμένο με τουλάχιστον 25 περισσότερα οχήματα (222 έναντι μέγιστου 195), πολλά απ' αυτά βυτιοφόρα φορτωμένα με λάδι. Επίσης, το Νόρμαν Ατλάντικ ήταν αρχικά φορτηγό (RoRo) και μετασκευάστηκε σε οχηματαγωγό επιβατηγό (RoRo Passenger). Το γνωστό ναυαγιο του «Ηράκλειον» στη Φαλκονέρα οφείλεται στα σοβαρά λάθη κατά τη μετατροπή του από δεξαμενόπλοιο σε επιβατηγό-οχηματαγωγό.

Το μεγαλύτερο όμως σκάνδαλο είναι η πλήρης απελευθέρωση σε ό,τι αφορά τις απαγορεύσεις απόπλου λόγω καιρού. Πρόκειται έτσι κι αλλιώς για μια νομοθεσία κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των εφοπλιστών, βάσει της οποίας ο καπετάνιος μπορεί να σαλπάρει ακόμα κι αν υπάρχει «ελαστικό απαγορευτικό». Το σίγουρο είναι ότι δεν εκδόθηκε ούτε καν αυτό τέτοιο απαγορευτικό, αν και ο καιρός ήταν ιδιαίτερα άσχημος.

Κυβέρνηση και ΜΜΕ πλημμύρισαν με καιροσκοπικά ψέματα την ελληνική

κοινωνία. Υπερτόνισαν την άψογη συνεργασία τους με τις ιταλικές αρχές, ενώ ήταν φανερό ότι υπήρξε μεγάλη ασυνεννοησία. Εξήραν τον ρόλο των ελληνικών διασωστικών αρχών, αν και ελάχιστα μέσα διατέθηκαν. Όμως οι καταγγελίες των διασωθέντων είναι αποκαλυπτικές. Το πλοίο καιγόταν επί 4 ώρες και δεν είχε εμφανιστεί η παραμικρή βοήθεια. Τα ελληνικά διασωστικά έφτασαν μετά από 5-6 ώρες, αν και το πλοίο ήταν μόλις 40 μίλια απ' την Κέρκυρα. Από τα 12 ακριβοπληρωμένα και «αμαρτωλά» (μίξες) ελικόπτερα Σούπερ Πούμα, μόνο 2 ήταν εν λειτουργία. Οι ελληνικές αρχές ισχυρίζονται ότι επί δύο ώρες προσπαθούσαν δήθεν να συνεννοηθούν με τη γέφυρα του φλεγόμενου πλοίου, όταν οι επιβάτες πρώτοι ενημέρωσαν μέσω κινητών ότι το πλοίο έχει τυλιχθεί στις φλόγες. Οι πρώτοι που έφτασαν στο σημείο ήταν ιταλικά αλιευτικά, ενώ από τους 64 ναυαγούς που διέφυγαν μπαίνοντας στη μόνη(!) σωστική λέμβο που έπεσε στη θάλασσα, σώθηκαν τελικά οι 60 χάρη στις προσπάθειες φιλιπινέζων ναυτικών του πλοίου Άμπι Ζανέτ. Τέλος, με ευθύνη της ANEK δεν έσπευσαν, από την πρώτη στιγμή, ρυμουλκά ανοιχτής θαλάσσης, καθώς κάτι τέτοιο προϋποθέτει υψηλό κόστος και δαπάνη που βαραίνει την εταιρία.

Τα ΜΜΕ κουρδισμένα εξαπέλυσαν και τον ρατσιστικό οχέτο τους, προωθώντας δηλώσεις όπως της Δήμητρας Θεοδοσίου, για «τούρκους, πακιστανούς,

ιρακινούς», που την έδειραν για να σωθούν – η Θεοδοσίου ήταν υποψήφια του (προερχόμενου απ' τη ΝΔ) συνδυασμού «ΕΜΕΙΣ για το Φάληρο» στις δημοτικές εκλογές (Μάιος 2014). Αν κύριος στόχος των ελληνικών ΜΜΕ ήταν να φανερώσουν την «ρατσιστική» συμπεριφορά των ιταλών διασωστών και την «απανθρωπιά» των μεταναστών-μουςουλμάνων, «ξεχνούν» να μας πουν σε ποιόν ανήκει η ANEK. Όμως το ότι η Τράπεζα Πειραιώς έχει το 24,5% των μετοχών της και η Eurobank το 23%, δεν μπορεί να κρυφτεί, όσο κι αν λυσσάνε οι αργυρώνητοι δημοσιογράφοι – ούτε ότι η οικογένεια Βαρδινογιάννη βρίσκεται πίσω απ' την ANEK.

Η έμμεση δολοφονία δεκάδων ανθρώπων στο βωμό του κέρδους των εφοπλιστών, πρέπει να διαλευκανθεί. Πρώτο βήμα να τιμωρηθούν οι υπεύθυνοι, διοίκηση της ANEK και της ιταλικής εταιρείας, όπως και η πολιτική ηγεσία και στελέχη του Υπουργείου Ναυτιλίας,

Υπό δρακόντεια μέτρα ασφαλείας μεταφέρθηκε στις φυλακές υψίστης ασφαλείας του Δομοκού ο Χριστόδουλος Ξηρός, που μετά την προφυλάκιση του είχε οδηγηθεί στις φυλακές Κορυδαλλού. Ο Χρ. Ξηρός αρνήθηκε ν' απολογηθεί ενώπιον του 11^{ου} τακτικού ανακριτή και εισαγγελέα και αντιμετωπίζει κατηγορίες για:

- Διεύθυνση άγνωστης ως τώρα τρομοκρατικής οργάνωσης, με άγνωστα μέλη, η οποία επιδιώκει την κατασκευή, προμήθεια, κατοχή από κοινού εκρηκτικών υλών και βομβών, με σκοπό την χρήση τους για την πρόκληση κινδύνου σε πράγματα και άνθρωπο.
- Παράνομη κατοχή πολεμικών τυφεκίων, πυρομαχικών κ.α.
- Παράνομη κατοχή διατρητικών και εκρηκτικών βλημάτων.
- Πλαστογραφία
- Παραβίαση περιοριστικών όρων
- Παράνομη οπλοφορία

Ο Σαμαράς ως σκηνοθέτης σήριαλ

Η κυβέρνηση είχε χρησιμοποιήσει την υπόθεση Ξηρού ως αφορμή για τη δημιουργία των φυλακών υψίστης ασφαλείας, και τώρα για να επαναφέρει ένα κλίμα τρομοκρατίας. Συνεχίζει μια «στρατηγική έντασης», αφού μετά την ήττα της από τον παραδειγματικό αγώνα του Ν. Ρωμανού, βρήκε ξανά τον εαυτό της με τη σύλληψη Ξηρού. Ο γλοιώδης υπουργός «Προστασίας του Πολίτη» Βασίλης Κικιλίας δέχθηκε και τα συγχαρητήρια του αμερικανού πρέσβη Ντέιβιντ Πιρς, ενώ η

Η σύλληψη του Χρ. Ξηρού

ΝΔ κατηγορήσει τον ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν... συγκαίρει την ΕΛΑΣ και συνεπώς... υποθάλπει την τρομοκρατία! Η αντίδραση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν μια δειλή ανακοίνωση ότι «η ΕΛΑΣ πράττει το αυτονόητο», αντί να κατακεραυνώσει το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης της χουντικής συγκυβέρνησης, των ιμπεριαλιστών και των μηχανισμών τους – ένα ακόμα δείγμα της διαρκούς δεξιάς προσαρμογής του.

ΕΛΑΣ και ΜΜΕξαπάτησης, υπό την κυβερνητική μαπακέτα, μεταχειρίζονται την υπόθεση ως σήριαλ, συνεχίζοντας τις έρευνες για συνεργούς, κρησφύγετα και τάπερ, παίρνοντας συνεντεύξεις από μπακάληδες για το πως αγόραζε... σαλάμι και αυγά ο Ξηρός (έχοντας εντολή και να τον γελοιοποιήσουν). Είναι σχεδόν βέβαιο ότι η ΕΛΑΣ ήξερε που είναι ο Ξηρός εδώ και καιρό, περιμένοντας την οδηγία της κυβέρνησης να τον συλλάβει, σε μια στιγμή κατάλληλη για να συνδυαστεί με την προεκλογική της εκστρατεία φόβου. Το θέμα «έπαιζε» πρώτο σε όλα τα ΜΜΕξαπάτησης.

Όσο για τους συνεργούς, το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης δεν χρειάζεται στοιχεία, απαιτεί δίκες και καταδίκες έστω με ελλιπή και κατασκευασμένα στοιχεία, καταθέσεις-ομολογίες κ.λπ.

Φυλακές υψίστης ασφαλείας

Στις 6/1/2014, ο Χρ. Ξηρός είχε κηρυχθεί καταζητούμενος, αφού δεν εμφανίστηκε στο αστυνομικό τμήμα ύστερα από

άδεια που είχε λάβει την 1^η Ιανουαρίου. **Η ίδρυση των φυλακών υψίστης ασφαλείας στο Δομοκό είχε ανακοινωθεί λίγες ημέρες μετά την απόδραση του.**

Στις φυλακές Δομοκού δεν δίνονται άδειες, ενώ ο βαθμός επικινδυνότητας κάθε κρατουμένου «κρίνεται» κάθε δύο χρόνια – και μόνο όταν κάποιος «κρίθει» ότι μπορεί να μεταφερθεί σε άλλη φυλακή, μπορεί να πάρει άδεια, όταν πια θα έχει φύγει από τον Δομοκό. Σύμφωνα με προσφυγή που είχαν κάνει συγγενείς εγκλειστών στις φυλακές, η μετατροπή του Δομοκού σε φυλακή τύπου Γ' παραβιάζει το Σύνταγμα, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που απαγορεύουν τη δυσμενή και διακριτική μεταχείριση των κρατουμένων. Στην προκειμένη περίπτωση, αυτές οι παραβιάσεις τελούνται καθώς στους συγκεκριμένους κρατούμενους δεν χορηγούνται άδειες, δεν χορηγείται ούτε υπό όρους απόλυση αν ο κρατούμενος δεν έχει συμπληρώσει μέσα στην φυλακή τουλάχιστον είκοσι χρόνια, και δεν επιτρέπονται οι επισκέψεις παρά μόνο συγγενών των κρατουμένων μέχρι 3^{ου} βαθμού. Οι διακρίσεις αυτές εισάγουν δυσμενή μεταχείριση μεταξύ των κρατουμένων, που είναι αντίθετες με την συνταγματική αρχή της αναλογικότητας και τον σωφρονιστικό Κώδικα, καθώς επίσης και καθεστώς βαρύτερης ποινικής μεταχείρισης για ορισμένη κατηγορία

κρατουμένων, αφού θα υπάρχουν αυστηρότεροι όροι διαβίωσης, στέρηση αδειών, περιορισμοί επικοινωνίας κ.λπ. Επίσης, παραβιάζεται κάθε έννοια και αρχή περί «δίκαιης δίκης» και «ασφάλειας δικαίου», αφού η αξιολόγηση ως προς την επικινδυνότητα των κρατουμένων γίνεται με αόριστα κριτήρια.

Κάτω το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης και οι φυλακές του

Το τερατούργημα του Κράτους Έκτακτης Ανάγκης δημιούργησε φυλακές που καταργούν τα ανθρώπινα δικαιώματα, εξοντώνοντας τους εγκλειστούς. Ουσιαστικά η φυλακή αυτή έχει φτιαχτεί για να στοιβάξει όλους όσους αγωνίζονται κατά του καπιταλιστικού συστήματος και έχουν χαρακτηριστεί «τρομοκράτες».

Για τους πραγματικούς δολοφόνους, τα μαντρόσκυλα των αστών, όπως η συμμορία της Χρυσής Αυγής που δολοφονεί αγωνιστές και μετανάστες – για μιζαδόρους τύπου Τζοχατζόπουλου, που θησαύριζε απ' τον ιδρώτα και το αίμα της εργατικής τάξης, γι' αυτούς υπάρχουν ανθρώπινα δικαιώματα. Η συμμορία του Σαμαρά, που μέσα σε τρία χρόνια έχει εξαθλιώσει εκατομμύρια εργαζόμενους, φτωχούς και άνεργους, κυκλοφορεί ελεύθερη, παίζοντας τον ρόλο του νομοθέτη. Χρειάζεται αγώνας διαρκείας, αποφασιστικότητα όπως του Ν. Ρωμανού και των Σύριων προσφύγων, μέσα και έξω απ' τα κελιά, για να τσακίσουμε το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης και τις φυλακές του.

■ Βαγγέλης Κιτσώνης